

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkepension.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Fremsat den 21. marts 1972 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om folkepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 155 af 15. april 1970, som ændret ved lov nr. 442 af 4. november 1970, lov nr. 94 af 17. marts 1971, lov nr. 214 af 19. maj 1971, lov nr. 516 af 8. december 1971 og, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Retten til pension er betinget af, at modtageren

- 1) har dansk indfødsret eller er gift med eller senest har været gift med en mand med dansk indfødsret,
- 2) har fast bopæl her i riget,
- 3) har haft bopæl her i riget i mindst 1 år efter det fyldte 15. år.

Stk. 2. Med bopæl her i riget sidestilles forhyring med dansk skib. Ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1, nr. 3, og i § 1 a, sidestilles med bopæl her i riget ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab eller i øvrigt som beskæftiget i dansk interesse eller med henblik på uddannelse.

Stk. 3. Reglen i stk. 1, nr. 2, gælder ikke for personer med dansk indfødsret, der er berettiget til fuld pension, og som efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af reglen i stk. 1, nr. 2, for personer med dansk indfødsret og

Socialmin. EF. j. nr. 3420-4.

fast bopæl i et andet land, der er medlem af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 5. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan socialministeren gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, for personer, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet.

Stk. 6. I overensstemmelse med regler i overenskomster med andre stater kan socialministeren fastsætte bestemmelser, hvorved reglerne i stk. 1 og stk. 3, fraviges.

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af reglen i stk. 1, nr. 1, for ægtefæller til personer, der kan opnå pension.“

2. Efter § 1 indsættes:

„§ 1a. Retten til fuld pension er betinget af, at modtageren har haft fast bopæl her i riget i mindst 40 år efter det fyldte 15. år. Ved kortere bopælstid ydes pension efter forholdet mellem den pågældendes bopælstid og 40 år.

Stk. 2. Fuld pension ydes tillige til personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år efter det fyldte 15. år, herunder mindst 5 år umiddelbart forud for det fyldte 67. år.

Stk. 3. For en enke eller enkemand, som ved ægtefællens død samlevede med denne og var fyldt 45 år, eller som har modtaget pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., lægges den afdøde ægtefælles bopælstid til grund, hvis den overstiger den pågældendes egen bopælstid. For enker, der ikke modtager enkepension

ved det fyldte 62. år og for enkemænd er retten efter 1. pkt. betinget af, at ægteskabet er indgået før en af ægtefællernes fyldte 57. år og har varet i mindst 5 år. Retten efter dette stykke ophører ved indgåelse af nyt ægteskab.

Stk. 4. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 medregnes bopælstid efter det fyldte 67. år ikke. Ved beregningen af bopælstiden sammenlægges eventuelle flere bopælsperioder, og den samlede bopælstid nedsættes til det nærmeste hele antal år.

Stk. 5. For personer, der får tillagt pension med virkning for tiden inden det fyldte 67. år lægges til bopælstiden efter stk. 1 tiden fra tillæggelsen af pension til den pågældendes fyldte 67. år. Reglerne i stk. 2 finder ikke anvendelse på disse personer.

Stk. 6. Modtager en person ægteskabstillæg i henhold til § 11 eller i henhold til lov om invalidepension m. v. på det tidspunkt, da han bliver berettiget til pension, kan pensionen ikke nedsættes efter reglerne i stk. 1 til et beløb, der er mindre end det senest før pensioneringen udbetalte ægteskabstillæg.

3. § 2, stk. 2, ophæves.

4. §§ 3 — 11 affattes således:

„**§ 3.** Folkepensionens grundbeløb udbetales til personer, der er fyldt 67 år, uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold. For personer under 67 år, og for personer, der er omfattet af stk. 3, beregnes pensionen efter reglerne i §§ 4-7.

Stk. 2. Folkepensionens grundbeløb udgør, jfr. § 37, 9.108 kr., dog 6.864 kr., såfremt modtagerens ægtefælle modtager pension i henhold til denne lov eller i henhold til lov om invalidepension m. v. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes beløbene i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Stk. 3. Reglen i stk. 1, 1. pkt., gælder dog ikke:

- 1) Personer, der modtager pension fra staten, folkeskolen, folkekirken, en kommune, en stats- eller kommunegaranteret pensionsordning eller fra koncessionerede telefonselskaber og private jernbaneselskaber, såfremt pensionen ydes i

henhold til før 1. juli 1969 gældende lov eller vedtægt m. v.

- 2) Personer, der ved afgang fra tjenesten har adgang til sådan pension.
- 3) Personer, der har adgang til at opnå en sådan pension efter deres nuværende eller tidligere ægtefælle.

De af dette stykke omfattede personer har fra det fyldte 67. år uden hensyn til deres økonomiske forhold ret til folkepensionens mindstebeløb, der, jfr. § 37, udgør 2.340 kr. årligt, dog 1.752 kr. årligt, såfremt modtagerens ægtefælle modtager pension i henhold til denne lov. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes beløbet i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Stk. 4. Når ganske særlige forhold foreligger for en gruppe personer, der omfattes af bestemmelserne i stk. 3, kan socialministeren bestemme, at de pågældende har adgang til folkepension i medfør af stk. 1, 1. pkt.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte regler, der begrænser eller ophæver retten til folkepension i medfør af stk. 1, 1. pkt., for personer, der modtager en understøttelse af offentlige midler på grundlag af tjeneste i ikke-pensionsberettigende stilling.

Stk. 6. Afgår en med sin ægtefælle samlevende pensionist ved døden, og har begge ægtefæller modtaget pension, beregnes den længstlevendes pension i 3 måneder fra udgangen af den måned, hvori dødsfaldet fandt sted, efter reglerne for ægtefæller, og den længstlevende har ret til den afdødes pension i samme tidsrum.

Indtægts- og pensionsberegningen.

§ 4. Retten til at modtage folkepension med det fulde grundbeløb efter § 3, stk. 2, er betinget af, at vedkommendes indtægt, beregnet efter reglerne i § 5, ikke overstiger følgende beløb, jfr. § 37: 4.600 kr., dog 9.300 kr., såfremt pensionisten er gift. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes beløbet i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Stk. 2. For hver 100 kr., indtægten overstiger det i stk. 1 omhandlede fradragsfri beløb, fradrages 60 kr. i pensionens grundbeløb og ventetillæg.

Stk. 3. Folkepensionen falder bort, når den bliver mindre end 1/40 af grundbeløbet.

§ 5. Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til § 4, beregnes efter følgende regler:

1) a. Indtægter, som pensionisten har modtaget i det foregående kalenderår, medregnes, når indtægten hidrører fra personligt arbejde, pension, livrente eller lignende. Indtægt ved besiddelse af formue eller ejendom, herunder indtægt, fra hvilken der er bortset i henhold til § 27 i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat), medregnes, såfremt indtægten ved beskatningen er henført til pensionisten. Til indtægten henregnes også vedvarende privat eller offentlig understøttelse. Til indtægten henregnes ikke folkepension, ydelser i henhold til lov om invalidpension m. v., pension i henhold til kapitel I i lov om pension og hjælp til enker m. fl., børnetilskud i henhold til den særlige lovgivning herom eller pension ydet i henhold til lovgivningen i en medlemsstat i De europæiske Fællesskaber og beregnet i overensstemmelse med artiklerne 46, 50 og 51 i forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

b. Ved opgørelsen af indtægten fradrages driftsomkostninger, d. v. s. de udgifter, som er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten.

c. Underholdsbidrag til børn medregnes kun med det beløb, hvormed bidraget overstiger det for en fader gældende normalbidrag.

d. For så vidt den pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste, skal den første pensionsberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skønnes i stand til at opnå på egnen.

e. Ved opgørelsen af indtægten ses bort fra fradrag i statspension i henhold i §§ 2 og 3 i lov nr. 81 af 21. marts 1959 samt fradrag i henhold til kapitel 9 i lov om tjenestemandspension. Det samme gælder tilsvarende fradrag, der med hjemmel i lov eller vedtægt foretages i anden pension fra staten eller i pension fra folkeskolen, folkekirken,

en kommune, en stats- eller kommunegaranteret pensionsordning eller fra koncessionerede telefonselskaber og private jernbaneselskaber.

2) a. Såfremt en pensionist modtager livrente, pension med løbende udbetalinger eller anden indtægt, der kan sidestilles hermed, ses der ved beregningen bort fra 40 pct., dog mindst fra de første 5.500 kr. af denne indtægt, jfr. § 37. Af den i § 3, stk. 3, nævnte pension kan der dog kun bortses fra følgende beløb, jfr. § 37: 1.260 kr., dog 2.020 kr., såfremt pensionisten er gift. Når ganske særlige forhold foreligger, kan socialministeren fravige bestemmelsen i foranstående punktum.

b. Såfremt en pensionist har indtægt ved personligt arbejde, eller han i øvrigt har indtægt af anden art end formueindtægt og indtægt som anført under litra a, ses der heraf bort fra følgende beløb, jfr. § 37: 1.260 kr., dog 2.150 kr., såfremt pensionisten er gift.

3) Af den således beregnede indtægt i hele kroner bortkastes det beløb, som bliver tilovers, når indkomsten deles med 100.

4) Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, ned sættes indtægten i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

§ 6. Såfremt en person eller den med denne samlevende ægtefælle modtager pension som nævnt i § 3, stk. 3, bliver der i folkepensionen, således som denne beregnes efter foranstående regler, yderligere at fradrage 20 pct. af det beløb, hvormed pensionen fra staten m. v. overstiger følgende beløb, jfr. § 37: 2.390 kr., dog 3.410 kr., såfremt pensionisten er gift. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, ned sættes fradraget i pensionen i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1. Når ganske særlige forhold foreligger, kan socialministeren fravige bestemmelsen i 1. punktum.

§ 7. Såfremt den pågældende i løbet af de sidste 10 år ved handlinger til fordel for børn eller andre har betaget sig midler til sit underhold, eller såfremt hans økonomiske stilling er forringet ved hans uordentlige eller ødsle levned, ydes der kun den pågældende den pension, som han ville have

kunnet opnå, hvis han ikke havde forringet sine kår på nævnte måde. Ved anvendelsen af de foranstående regler bortses fra, hvad den pågældende har forbrugt til sine børns opdragelse og undervisning.

§ 7 a. Ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 4-7 kan grundbeløbet for en person, hvis ægtefælle modtager pension i henhold til § 3, stk. 1, 1. pkt., ikke nedsættes under et beløb, der svarer til forskellen mellem de i § 3, stk. 2, nævnte beløb. Opfylder ægtefællen over 67 år ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes minimumsbeløbet i samme forhold som det, hvori ægtefællens pension er nedsat i henhold til § 1 a, stk. 1.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om beregning af pension, hvor anvendelsen af reglerne i § 1 a, stk. 1, vil føre til nedgang i ægtefællernes samlede ydelser, i henhold til denne lov eller lov om invalidepension m. v., på det tidspunkt, hvor begge ægtefæller bliver berettiget til pension.

Tillæg.

§ 8. Ved opsættelse af begæring om folkepension i henhold til § 3, stk. 1, ud over de i § 2 nævnte aldersgrænser ydes et ventetillæg til folkepensionen. Tillægget ydes med følgende beløb, jfr. § 37:

	Årlig kr.
Ved opsættelse til det fyldte	
70. år.	612
72. år. og derefter	888
Ved enlige kvinders opsættelse til det fyldte	
65. år	204
67. år	432

Stk. 2. Hvis samlevende ægtefæller begge er berettigede til ventetillæg, nedsættes tillægget med 25 pct. Tillægget afrundes til det nærmeste med 12 delelige kronebeløb.

Stk. 3. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes tillægget i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

§ 9. Til personer, der modtager pension i henhold til § 3, stk. 1, og som er fyldt 80 år før 1. april 1971, ydes et alderstillæg på 8,25 pct. af det udbetalte grundbeløb, dog 11 pct. såfremt modtagerens ægtefælle modta-

ger folkepension uden samtidig at modtage alderstillæg, eller invalidepension i henhold til lov om invalidepension m. v. Tillægget, der afrundes til det nærmeste med 12 delelige kronebeløb, udbetales månedsvis sammen med pensionen.

§ 10. Som tillæg til pensionen ydes et beløb, jfr. § 37, på 1.968 kr., dog 1.944 kr., såfremt modtagerens ægtefælle modtager pension i henhold til denne lov eller i henhold til § 3, stk. 2-3, i lov om invalidepension m. v., samt et beløb svarende til det årlige bidrag for et medlem i gruppe A i den stedlige sygekasse. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes tillægget i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Stk. 2. Retten til at modtage pensionstillægget med dets fulde beløb er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt beregnet efter reglerne i § 5, nr. 1 og 4, ikke overstiger følgende beløb, jfr. § 37: 1.500 kr., dog 2.200 kr., såfremt pensionisten er gift. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes de nævnte beløb i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1. For hver 100 kr. indtægten overstiger dette beløb, fradrages 60 kr. i pensionstillægget.

Stk. 3. Pensionstillægget udbetales ikke til en pensionist, der i medfør af § 1, stk. 3 eller 5, modtager pension i udlandet.

Stk. 4. Ved beregningen af pensionstillægget finder bestemmelsen i § 7 tilsvarende anvendelse.

§ 11. Der ydes et ægteskabstillæg på 1.032 kr. årlig, jfr. § 37, til en person, hvis ægtefælle modtager pension i henhold til § 3, stk. 1. Retten hertil er betinget af, at ægtefællerne lever sammen samt af, at den pågældende ikke selv modtager folkepension, invalidepension eller invaliditetsydelse i henhold til lov om invalidepension m. v. Ægteskabstillægget bortfalder ved det fyldte 67. år, såfremt den pågældende da opfylder betingelserne for at få folkepension. Opfylder den pensionsberettigede ægtefælle ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes tillægget i samme forhold som det, hvori pensionen er nedsat i henhold til § 1 a, stk. 1.

Stk. 2. Retten til at modtage ægteskabs-

tillægget med det fulde beløb er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt beregnet efter reglerne i § 5, nr. 1, ikke overstiger 2.200 kr., jfr. § 37. Opfylder den pensionsberettigede ægtefælle ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes beløbet og indtægten i samme forhold som det, hvori pensionen er nedsat i henhold til § 1 a, stk. 1. For hver 100 kr., indtægten overstiger dette beløb, fradrages 60 kr. i ægteskabstillægget.

Stk. 3. Ægteskabstillæg udbetales ikke, såfremt pensionisten i medfør af § 1, stk. 3 eller 5, modtager pension i udlandet.

Stk. 4. Ved beregningen af ægteskabstillægget finder bestemmelsen i § 7 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Ægteskabstillæg ydes uanset om den pågældende opfylder betingelserne i § 1, stk. 1."

5. I overskriften til kapitel III udgår ordene „eller er gift med invalidepensionister“.

6. §§ 16-17 ophæves.

7. I § 19, stk. 2, ændres „§ 5, stk. 1, nr. 1, litra f.“ til: „§ 5, nr. 1, litra e.“

8. § 20, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Viser det sig, at den pågældende ikke er berettiget til pension eller til en pension så stor som det ydede forskud kan beløbet eller det overskydende beløb kræves tilbage. Kommunalbestyrelsen underretter modtageren herom ved ydelsen af forskuddet. Tilbagebetaling kan dog undlades efter regler, der fastsættes af socialministeren. Beløbet opføres da som hjælp ydet i henhold til lov om offentlig forsorg afsnit II.“

9. § 21, stk. 2-3, affattes således:

„*Stk. 2.* Pensionen for personer, bosat i udlandet, henføres til den kommune, hvor den pågældende sidst har haft fast bopæl. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler for udbetalingen.

Stk. 3. Det påhviler en pensionist at give kommunalbestyrelsen underretning om flytning. Ved flytning til en anden kommune i Danmark må pensionisten dog henvende sig til kommunalbestyrelsen i denne kommune angående fortsat udbetaling. Til brug ved

afgørelsen modtager kommunalbestyrelsen sagsakterne fra kommunalbestyrelsen i den tidligere opholdskommune.“

10. § 26, stk. 6, affattes således:

„*Stk. 6.* Socialministeren fastsætter regler om, hvorledes der skal forholdes med pension ydet i henhold til lovgivningen i et andet land, samt om, hvorledes der skal forholdes med pensionen, når pensionisten optages på andre end de i stk. 1 nævnte institutioner, godkendt i henhold til lov om offentlig forsorg, hvor der ikke er fastsat en takstmæssig betaling for opholdet.“

11. Efter § 36 indsættes:

„§ 36a. Pensioner, der er omfattet af reglerne i artikel 46, stk. 3, i forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, omberegnes umiddelbart efter den nedsættelse, der er omhandlet i bestemmelsen, til en dertil svarende pension ved reguleringspristal 100.“

12. § 37, stk. 1, affattes således:

„Reguleringspristallet for januar og juli måneder benyttes ved dyrtidsreguleringer af pensionens grundbeløb i henhold til § 3, stk. 2, de i § 36 a omhandlede pensioner, de tillæg, der er fastsat i § 8, stk. 1, og § 11, stk. 1, de mindstebeløb, der er fastsat i § 3, stk. 3, og de indtægtsbeløb m. v., der er fastsat i § 4, stk. 1, § 5, nr. 2, litra a og b, § 6, § 10, stk. 2, samt § 11, stk. 2. De nævnte beløb forhøjes eller nedsættes med 3 pct. for hver fulde 3 points' udsving i reguleringspristallet ud over 100 og med 2 pct. for hver fulde 2 points' udsving i reguleringspristallet under 100. Eventuelle overskydende points henstår til næste regulering. Beløbene efter § 4, stk. 1, § 5, nr. 2, litra a, 1. pkt., § 10, stk. 2, 1. pkt., samt § 11, stk. 2, 1. pkt., afrundes herefter til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100. Beløbene efter § 5, nr. 2, litra a, 2. pkt., og litra b samt § 6, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 10, og de øvrige beløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 12.“

13. § 37, stk. 4, ophæves.

14. Efter § 38 indsættes:

„§ 38a. Socialministeren kan til direktøren for den offentlige sygesikring henlægge de beføjelser, som efter denne lov tilkommer de kommunale myndigheder, for så vidt angår pensioner, der skal ydes i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 3, i forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. Direktørens afgørelser kan indbringes for socialministeren.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på afgørelser i henhold til § 2, stk. 3, og § 13, stk. 1.

Stk. 3. Socialministeren kan i øvrigt fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for anvendelse af De europæiske Fællesskabers forordninger om social sikkerhed for arbejdstagere m. v.“

15. § 39, stk. 2-3, ophæves og i stedet indsættes:

„*Stk. 2.* Personer, der efter reglerne i lov om folkeforsikring, jfr. bekendtgørelse nr. 228 af 12. september 1957, inden 1. april 1960 har oppebåret tillæg til folkepensionen på grund af opsættelse af begæring af folkepension (ventetillæg) eller som, såfremt begæring om pension var fremsat inden 1. april 1960, ville have haft ret til at oppebære sådant tillæg, bevarer retten hertil. Tillæggene ydes med følgende beløb, jfr. dog stk. 4:

Når samlevende ægtefæller begge opfylder betingelserne for at opnå pension, til hver ægtefælle:

	Arlig kr.
Til personer, der efter det tidspunkt, da den ældste ægtefælle var berettiget til aldersrente eller pension, har opsat begæringen	
i 2 år	156
i 5 år eller derover	312

Til enlige samt personer, hvis ægtefælle ikke opfylder betingelserne for at opnå pension:

Til personer, der efter det tidspunkt, da de var berettiget til aldersrente eller pension, har opsat begæringen	
i 2 år, enlige kvinder dog til det	
67. år	204
i 5 år eller derover, enlige kvinder dog til det 70. år	432

Stk. 3. Til personer, der i henhold til de efter 1. april 1960 gældende regler har modtaget tillæg til folkepensionen på grund af opsættelse af begæring om folkepension (ventetillæg), ydes tillæg med følgende beløb, jfr. dog stk. 4:

Arlig kr.

Til hver af ægtefællerne, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension:

Ved opsættelse til den ældste ægtefælles fyldte

70. år	456
72. år og derefter	696

Til enlige samt personer, hvis ægtefælle ikke opfylder betingelserne for at opnå pension:

Ved opsættelse til det fyldte

70. år	612
72. år og derefter	888

Til enlige kvinder:

Ved opsættelse til det fyldte

65. år	204
67. år	432

Efter samme regler og med samme beløb ydes tillæg til personer, der den 31. december 1972 har opsat begæring om pension. For enlige regnes herved med den alder, som den pågældende havde, da han begyndte at modtage folkepension, og for ægtepar med den ældste ægtefælles alder da ægtefællerne eller en af dem begyndte at modtage folkepension.

Stk. 4. Beløbene i stk. 2 og 3 reguleres efter reglerne i § 37 og afrundes til nærmeste med 12 delelige beløb i kroner.“

§ 2.

Loven træder i kraft ved Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

§ 3.

Reglerne i § 1, nr. 2, finder ikke anvendelse på personer, der modtager pension i henhold til lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. eller lov om pension og hjælp til enker m. fl. ved lovens ikrafttræden.

§ 4.

Stk. 1. Uanset bestemmelserne i § 1, nr. 2, er personer med dansk indfødsret

- 1) der er født i 1917, 1916, 1915 eller 1914 berettiget til fuld pension, såfremt de pågældende har haft fast bopæl her i riget i mindst henholdsvis 9, 8, 7 og 6 år, efter det fyldte 15. år og inden det fyldte 67. år, herunder mindst 5 år umiddelbart forud for det fyldte 67. år,
- 2) der er født i årene 1913 til og med 1909 berettiget til fuld pension, såfremt de pågældende har haft fast bopæl her i riget i mindst 5 år umiddelbart forud for det fyldte 67. år, således at tallet 5 ned-sættes med 1 for hvert år, de pågældende er født før 1913, dog mindst i det sidste år forud for begæringens indgivelse,
- 3) der er født i 1908 eller tidligere, beretti-get til fuld pension, såfremt de pågæl-dende har haft fast bopæl her i riget i det sidste år forud for begæringens indgi-velse, og bosættelse her i riget har fundet sted senest den 31. december 1975.

Stk. 2. For personer med dansk indfødsret, født i 1917 eller tidligere, der begærer pension med virkning for tiden inden det fyldte 67. år, lægges til bopælstiden efter stk. 1, tiden fra tillæggelsen af pension til den pågældendes fyldte 67. år, dog kun så-

fremt den pågældende har haft fast bopæl her i riget i det sidste år forud for begæringens indgivelse.

Stk. 3. Personer med dansk indfødsret, der bosætter sig her i riget efter lovens ikrafttræden, og som har modtaget folkepension inden udrejsen, er uanset bestemmelserne i § 1, nr. 2, berettiget til fuld pension fra bosættelsestidspunktet.

Stk. 4. Bestemmelsen i folkepensionslovens § 1, stk. 3, finder ikke anvendelse på personer, der får tillagt pension i henhold til stk. 1-3, eller som har fået tillagt pension inden lovens ikrafttræden. Dette gælder dog ikke for personer med dansk indfødsret, som efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet, såfremt de pågældende på tidspunktet for fraflytningen til udlandet er fyldt 67 år og har haft fast bopæl her i riget i de sidste 10 år forud for det fyldte 67. år.

§ 5.

I tiden indtil 1. april 1973 tilkommer de beføjelser, der ved § 1, nr. 14, er tillagt direktøren for den offentlige sygesikring, direktøren for sygekassevæsenet.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 218 af 4. juni 1965 om folkepension (Folketingstidende 164-65, sp. 2996, 3409, 5603 og 5789; tillæg A, sp. 1397; tillæg B, sp. 897; tillæg C, sp. 585) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 155 af 15. april 1970. Loven er senere ændret ved lov nr. 442 af 4. november 1970, lov nr. 94 af 17. marts 1971, lov nr. 214 af 19. maj 1971 og lov nr. 516 af 8. december 1971.

Lovforslaget og de samtidig hermed fremsatte forslag til ændringer i lov om invalidepension m. v. og lov om pension og hjælp til enker m. fl. tager — bl. a. med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber — sigte på at gøre retten til fuld pension betinget af en vis, længere bopælstid i Danmark, i forbindelse med adgang til delpension, når der ikke er ret til fuld pension, samt at dele den fælles pension, som i dag ydes til ægtepar, såvel i henseende til udbetaling som i henseende til beregning.

I.

I henhold til Rom-traktatens artikel 51 har De europæiske Fællesskabers Råd den 14. juni 1971 vedtaget en forordning (nr. 1408/71) om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. (Der henvises til den redegørelse for de af Fællesskabets institutioner vedtagne retsakter, som er optaget i Tillæg 2 til forslaget til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, hvor forordningens indhold er nærmere beskrevet. I tillægget er også forordningens tekst optaget i dansk oversættelse).

Forordning nr. 1408/71 afløser den gældende Rådsforordning nr. 3/1958 og påregnes at være trådt i kraft på det tidspunkt, der i traktaterne m. v. er fastsat for Danmarks optagelse i De europæiske Fællesskaber. Forordning nr. 4/1958 omhandler de nærmere regler om gennemførelsen af reglerne i forordning nr. 3/1958. En forordning, af lignende karakter som forordning nr. 4/1958, med nærmere regler om gennemførelsen af forordning nr. 1408/71 er under udarbejdelse ved EF. I det følgende betegnes denne forordning „udkast til gennemførelsesforordning“, medens forordning nr. 1408/71 betegnes „forordningen“.

Forordningen omfatter arbejdstagere, der er statsborgere i en EF-stat eller er statsløse eller flygtninge bosat i en EF-stat, samt arbejdstagerens familiemedlemmer og efterladte. (Om betydningen af udtrykkene „statsløse“ og „flygtninge“ henviser

forordningen for statsløse vedkommende til FN-konventionen fra 1954 om statsløse personers retsstilling og for flygtningenes vedkommende til FN-konventionen fra 1951 om flygtnings retsstilling. Begge konventioner er ratificeret af Danmark). Arbejdstageren er omfattet af forordningen, både under beskæftigelse, under eventuel arbejdsløshed, og efter at have opnået alders- eller invalidepension.

I overensstemmelse med artikel 7 i Rom-traktate er det fastsat i forordningen, at arbejdstagere fra andre EF-stater ikke må udsættes for forskelsbehandling i forhold til beskæftigelsesstatens egne statsborgere (*ligebehandlingsprincippet*).

Andre persongrupper end de ovenfor nævnte er ikke omfattet af forordningen, men det gælder for selvstændige erhvervsdrivende inden for erhverv, der i henhold til fællesskabsdirektiver herom kan udøves frit i andre EF-stater, at de ligeledes har krav på ligebehandling med opholdslandets statsborgere.

Ligebehandlingskravet medfører, at det gældende krav i folke-, invalide- og enkepensionslovene om dansk indfødsret som betingelse for ret til pension ikke kan gøres gældende over for statsborgere m. fl. fra andre medlemsstater i De europæiske Fællesskaber, som er eller har været arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i Danmark.

Da forordningen efter artikel 189 i Rom-traktaten vil gælde umiddelbart for Danmark ved indtræden i Fællesskaberne vil pensionslovenes krav om dansk indfødsret, for så vidt angår de persongrupper, der er omfattet af forordningen, blive fortrængt af forordningens regler, og det er derfor retligt set ikke nødvendigt at ændre bestemmelsen herom i pensionslovene. Af ordensmæssige grunde vil der imidlertid med hjemmel i § 5 i forslaget til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber blive fastsat bestemmelser om ophævelse af kravet, for så vidt angår arbejdstagere, der er statsborgere i andre EF-stater eller er flygtninge eller statsløse, bosat i en EF-stat, og deres efterladte, i det omfang disse har ret til pension i henhold til forordningens regler.

Med hjemmel i samme bestemmelse vil der blive udfærdiget de retligt nødvendige bestemmelser om ophævelse af kravet for selvstændige inden for liberaliserede erhverv, der er bosat i Danmark.

For at undgå, at andre end de her nævnte persongrupper bliver berettigede til dansk pension, foreslås indfødsretskravet således opretholdt. Det er herved taget i betragtning, at de danske pensioner (i modsætning til, hvad der gælder i en række andre

F. t. l. vedr. folkepension.

lande) så godt som udelukkende finansieres over statskassen.

Udover de nævnte fravigelser af indfødsretskravet foreslås det imidlertid at give socialministeren hjemmel til at fastsætte regler om fravigelse af kravet i videre omfang end Fællesskabsreglerne gør det nødvendigt. Det foreslås således, at indfødsretskravet skal kunne fraviges for ægtefæller til personer, der kan opnå ret til dansk pension gennem beskæftigelse (bopæl) i Danmark. Ægtefællen til en sådan arbejdstager (eller selvstændig erhvervsdrivende) vil ellers kun have ret til at opnå pension på grundlag af bopæl i Danmark, såfremt der er indgået overenskomst om ligebehandling mellem Danmark og det land, hvori han har statsborgerskab, eller såfremt den pågældende ægtefælle selv er arbejdstager (eller selvstændig erhvervsdrivende). Dette forslag må endvidere ses i lysset af det forhold, at pensionerne i Danmark ydes til hele befolkningen, uanset tilknytning til erhvervslivet, samt af den ret til pension på grundlag af en afdød ægtefælles ret, som foreslås ved lovforslagene. Der henvises til bemærkningerne herom nedenfor.

Sammenholdt med forordningens øvrige regler medfører ligebehandlingsprincippet, at statsborgere fra andre EF-stater, der i øvrigt opfylder betingelserne herfor, efter de gældende regler vil kunne modtage fuld dansk folke-, invalide- eller enkepension efter kun 1 års bopæl i Danmark.

På denne baggrund har regeringen anset det for sigtsmæssig at foreslå pensionslovene ændret således, at retten til fuld pension, principielt betinges af bopæl i Danmark i 40 år efter det fyldte 15. år og inden det fyldte 67. år, således at der ved kortere bopælstid end 40 år ydes en delpension, beregnet efter forholdet mellem længden af den pågældendes bopælstid og 40 år.

For så vidt angår folkepension skal der desuden være ret til fuld pension, såfremt den pågældende har tilbagelagt en bopælsperiode i Danmark på 10 år efter det fyldte 15. år, herunder mindst 5 år umiddelbart forud for det fyldte 67. år.

Fuld invalidepension, fuld førtidig folkepension og fuld enkepension foreslås ligeledes betinget af 40 års bopæl i Danmark efter det fyldte 15. år, men dog således, at årene fra pensioneringen og til det fyldte 67. år skal medregnes som bopælstid. Foreligger der ikke ret til fuld pension ydes efter forslagene en delpension beregnet efter forholdet mellem længden af den faktiske bopælstid + den godskrevne, og 40 år. Ved beregningen vil således alene den faktiske bopælstid i Danmark efter det 15. år og torud for pensioneringen være afgørende

for, om der er ret til fuld pension eller delpension.

Det foreslåede delpensionssystem svarer til principperne om optjening i det norske pensionssystem i henhold til loven om folketrygd; her i landet genfindes optjeningsprincippet i loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Forordningen hviler på den grundsætning, at arbejdstagerens sociale sikring følger beskæftigelsesstatens lovgivning, d. v. s., at arbejdstagerens rettigheder og pligter som hovedregel bestemmes af lovgivningen i den EF-stat, hvor den pågældende er, eller for pensionernes vedkommende, har været beskæftiget.

I formentlig det overvejende antal tilfælde vil arbejdstageren være bosat i den stat, hvor han er beskæftiget, og af hvis lovgivning han derfor efter forordningen er omfattet. Det kan imidlertid forekomme, at der ikke er sammenfald. I disse tilfælde vil arbejdstageren kunne optjene ret til dansk pension gennem sin beskæftigelse her, uden at opfylde de foreslåede krav om bopæl. En sådan situation foreligger f. eks. for grænsearbejdere, d. v. s. arbejdstagere, der er beskæftiget i én stat og bosat i en anden. Retten til at optjene dansk pension på grundlag af bopælstid her må derfor for arbejdstagere, der er omfattet af forordningen, forstås med dette forbehold.

For invalidepensionen og folkepensionen forudsætter forordningen, at pensionerne beregnes for hver ægtefælle for sig (når begge ægtefæller har ret til at optjene pension).

Det foreslås derfor, at retten til at opnå pension principielt udelukkende bestemmes af den pågældendes egen bopælstid i Danmark, uden hensyn til, om ægtefællen måtte have ret til en tilsvarende pension. Også i forbindelse hermed foreslås det at dele de nuværende fælles ægteparpensioner såvel i henseende til udbetaling som i henseende til de beregninger, der skal foretages udover beregningen på grundlag af bopælstiden. I afsnit II nedenfor er delingen af ægteparpensionerne nærmere beskrevet.

Der foreslås imidlertid en betydningsfuld undtagelse fra princippet om, at pensionen beregnes på grundlag af egen bopælstid for hver ægtefælle for sig. Denne undtagelse skyldes, at det også er en forudsætning efter forordningen, at enkepension skal kunne ydes på grundlag af den afdøde mands ret til pension. Enkepension skal således ydes, selvom enken ikke selv har optjent nogen ret til pension gennem bopæl her. Det bemærkes i denne forbindelse, at enker i henhold til flere af de overenskomster om social tryghed, som Danmark har indgået med

andre lande, har ret til enkepension begrundet i *mandens* tilknytning til Danmark.

Denne ret til pension på grundlag af den afdøde mands ret må bevares efter bortfaldet af enkepensionen ved kvindens fyldte 62. år, hvor hun — også efter de gældende regler — overgår til i stedet at modtage *folkepension*. For ikke at stille kvinder, der først bliver enker efter det fyldte 62. år ringere end dem, der er blevet enker før dette tidspunkt, foreslås det som konsekvens også at give disse enker ret til pension på grundlag af den afdøde mands bopælstid. Det samme gælder for enker, der først bliver enker efter det fyldte 67. år.

Forslagene betyder, at også enker, der modtager invalidepension, i visse tilfælde må have ret til beregning af denne pension på grundlag af den afdøde ægtefælles bopælstid.

Der gælder ikke herhjemme indenfor det sociale område nogen ret for en mand til at opnå pension begrundet i, at han er enkemand. Som konsekvens af forslaget om at give også enken, der har nået folkepensionsalderen ret til pension på grundlag af den afdøde ægtefælles bopælstid foreslås det som en nydannelse af give *enkemanden* en tilsvarende ret.

Hvis den efterlevende ægtefælle selv har ret til pension skal alene den største af pensionerne kunne ydes.

Det foran nævnte forslag om indførelse af adgang til at optjene pension gennem bopæl her for ægtefæller til personer, der optjener ret til dansk pension, må også ses i lyset af det her omtalte forslag om ret til pension på grundlag af den afdøde ægtefælles bopælstid.

For personer, der som arbejdstagere har været omfattet af lovgivningen i 2 eller flere EF-stater finder forordningens særlige regler om beregning af pension anvendelse. Det foreslåede danske pensionsystem må derfor sammenholdes med disse regler i forordningen.

Sådanne arbejdstagere vil opnå pension (eventuel delpension) fra hver af de stater, hvor de pågældende har været beskæftiget. Ved afgørelsen af, om en arbejdstager opfylder betingelserne for ret til ydelser efter lovgivningen i en EF-stat, hvor han tidligere har været beskæftiget, skal samtlige forsikringsperioder, som den pågældende har tilbagelagt i de enkelte EF-stater lægges sammen, og disse perioder skal tages i betragtning, som om de var tilbagelagt i den stat, efter hvis lovgivning der er søgt om pension.

Ved dette *sammenlægningsprincip* sikres det, at arbejdstagere opnår ret til pension, uanset om de opfylder et eventuelt krav efter vedkommende lands lovgivning om mindsteforsikringstid.

Et sådant mindstekrav foreslås imidlertid ikke indført i de danske pensionslove, da det alene ville finde anvendelse på personer, der ikke omfattes af forordningen og således ville stille disse ringere end personer, der er omfattet af forordningen.

Selve pensionsberegningen foretages i hver af de medlemsstater, af hvis lovgivning arbejdstageren har været omfattet, med udgangspunkt i det beløb, arbejdstageren kunne opnå i pension fra vedkommende stat, såfremt hans forsikringstid i samtlige implicerede stater i sin helhed havde været tilbagelagt i vedkommende stat (det såkaldte teoretiske pensionsbeløb). Arbejdstageren har krav på så stor en del af dette beløb, som svarer til forholdet mellem længden af hans faktiske forsikringstid i vedkommende stat og længden af hans samlede forsikringstid i alle de EF-stater, hvor han har været forsikret (pro rata temporis-princippet).

Eks. Har arbejdstageren været beskæftiget i Frankrig i 20 år, i Tyskland i 10 år og i Danmark i 5 år, i alt 35 år, beregnes pensionen (under anvendelse af det foreslåede danske pensionssystem) på følgende måde:

Fra Frankrig ydes pension med $\frac{20}{35}$ af det pensionsbeløb, der svarer til 35 års forsikringstid i Frankrig.

Fra Tyskland ydes pension med $\frac{10}{35}$ af det pensionsbeløb, der svarer til 35 års forsikringstid i Tyskland.

Fra Danmark ydes pension med $\frac{5}{35} \times \frac{35}{40} \times$ fuld pension.

Forordningen bestemmer endvidere, at hvis den pension, der fremkommer efter beregningen som ovenfor angivet, er lavere end den pension, der kan ydes ved anvendelse udelukkende af de regler, der gælder i vedkommende stats lovgivning, skal den sidstnævnte pension ydes. Denne regel får ikke praktisk betydning for danske pensioner, beregnet efter forslaget til § 1 a, stk. 1, i folkepensionsloven, fordi beregningerne efter denne bestemmelse og efter forordningens regler fører til samme resultat.

Derimod får bestemmelsen betydning for personer, der har ret til fuld pension efter forslaget til § 1 a, stk. 2, i folkepensionsloven, og for personer, der har ret til invalide- eller enkepension efter forslagen til ændring af invalidepensionsloven og enkepensionsloven. Den fulde pension efter forslaget til § 1 a, stk. 2, i folkepensionsloven vil overstige den proratiserede pension, beregnet efter forordningens regler, såfremt den pågældende ikke har haft bopæl

i Danmark i 40 år efter det fyldte 15. år og inden det fyldte 67. år; de foreslåede regler om, at tiden fra tillæggelsen af pension til 67-års alderen skal lægges til den faktiske bopælstid ved beregning af invalidepension, førtidig folkepension og enkepension (godskrivningsreglen) fører også til, at pension, der beregnes udelukkende efter disse regler, vil overstige den proratiserede pension, beregnet efter forordningens regler.

Forordningen lægger den grænse over det samlede pensionsbeløb, som kan opnås fra de EF-stater, hvor arbejdstageren har været beskæftiget, at dette beløb ikke må overstige, hvad den pågældende kunne have opnået i pension, såfremt hans beskæftigelsestid i alle de pågældende stater i sin helhed havde været tilbagelagt i den af de pågældende stater, hvis pensionsregler er de gunstigste for ham.

Eks. Har arbejdstageren været beskæftiget i Frankrig, Tyskland og Danmark i i alt 35 år, kan den samlede pension fra disse lande ikke overstige, hvad der kunne være ydet som dansk pension efter 35 års beskæftigelse i Danmark, hvis denne pension er større end den pension, der kan ydes efter fransk lovgivning efter 35 års beskæftigelse dér, eller den pension, der kan ydes efter tysk lovgivning efter 35 års beskæftigelse dér. Er den tyske pension den største efter denne beregning sættes den tyske pension som grænse for den samlede pension, den pågældende kan opnå fra Frankrig, Tyskland og Danmark, og tilsvarende, hvis den franske pension er den største efter beregningen.

Overskrider de beregnede pensioner sammenlagt den nævnte grænse skal der ske en reduktion til grænsen efter de nærmere regler herom i forordningen.

Den indtægt, som skal tages i betragtning ved *indtægtsregulering* af pensionerne, foreslås nedsat i samme forhold (efter bopælstiden) som selve pensionen, og det samme gælder de fradragsfri beløb. Forslagene herom skyldes, at uden en sådan forholdsvis nedsættelse ville der ske en for stor nedsættelse af pensionerne på grund af indtægt.

For samtlige de ydelser, som er omfattet af forordningen, herunder pensionerne, gælder det, at den berettigede har krav på at få ydelserne udbetalt, uanset i hvilken af EF's medlemsstater, han opholder sig.

De danske pensioner skal således kunne udbetales til personer, der er omfattet af forordningen, også selvom den pågældende er bosat i en anden EF-stat på det tidspunkt, hvor retten til pension indtræder.

De gældende regler i folke-, invalide- og enkepen-

sionslovene betinger principielt retten til pension af fast bopæl her i Danmark. Der gælder imidlertid en række undtagelser fra dette princip:

a. Efter folkepensionslovens § 1, stk. 4, gælder bopælskravet (fra 1. april 1970) ikke for personer med dansk indfødsret, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet, såfremt den pågældende på tidspunktet for fraflytningen til udlandet er fyldt 67 år og har haft fast bopæl her i riget i de sidste 10 år forud for det fyldte 67. år.

b. Endvidere kan bopælskravet i henhold til folkepensionslovens § 1, stk. 3, fraviges i overensstemmelse med overenskomster med andre stater. Der er for tiden kun ret hertil efter den nordiske konvention om social tryghed, og retten er begrænset til personer, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i et andet nordisk land. Tilsvarende gælder efter invalidepensionsloven og enkepensionsloven.

c. Endelig kan socialministeren, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, gøre undtagelse fra bopælskravet for personer, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet. Hjemmel hertil findes i folkepensionsloven og invalidepensionsloven, men ikke i enkepensionsloven.

Da de danske pensioner så godt som udelukkende finansieres af offentlige midler finder regeringen det rimeligt som udgangspunkt at fastholde kravet om fast bopæl i Danmark som betingelse for retten til pension.

Under hensyn til, at personer, der omfattet af forordningen, har en umiddelbar ret til at modtage folke-, invalide- eller enkepension under bosættelse i et andet EF-land, foreslås der imidlertid indført adgang for socialministeren til at fastsætte regler om en lignende adgang for de personer, der ikke omfattes af forordningen. Disse regler vil således omfatte f. eks. tidligere selvstændige erhvervsdrivende og personer uden erhverv.

Såfremt den nævnte hjemmel udnyttes vil *alle* pensionister kunne modtage pension under bosættelse inden for EF-området: tidligere arbejdstagere i henhold til forordningen, og personer, der ikke har været arbejdstagere, i medfør af de regler, som fastsættes af socialministeren.

Det foreslås endvidere at opretholde en adgang for folkepensionister til at *medtage en allerede tillagt pension* ved bosættelse i udlandet. Denne adgang er efter forslaget knyttet til retten til at modtage fuld pension.

Invalidepensionister vil efter forslaget få en tilsvarende automatisk ret til at medtage en pension, der er tilkendt den pågældende inden udrejsen, betinget af mindst 10 års bopæl i Danmark efter det fyldte 15. år og umiddelbart inden pensioneringen.

Disse bestemmelser i folke- og invalidepensionslovene om automatisk ret til at modtage pension vil kun være af betydning ved bosættelse uden for EF-området.

På trods af udvidelsen af adgangen i forhold til i dag til at modtage pension i udlandet vil der formentlig stadig være behov for at kunne fravige bopælskravet i særlige tilfælde. Det foreslås derfor at opretholde hjemmelen i folke- og invalidepensionslovene for socialministeren til at meddele dispensation fra bopælskravet for personer, der *har fået tillagt* pension. En tilsvarende hjemmel foreslås indført i enkepensionsloven. Også disse bestemmelser vil kun være af betydning for personer, der ønsker at bosætte sig uden for EF-området.

Ved anvendelsen af dispensationsbestemmelsen bør der ikke stilles for strenge krav til tilknytningen til Danmark. Et åremål på f. eks. 10 år i den arbejdsdygtige alder må anses for passende, når det tages i betragtning, at den pension, der skal kunne medtages, i mange tilfælde kun vil være en delpension.

Ved love af 18. juni 1969 blev det bl. a. fastsat, at pensionstillægget fra 1. januar 1970 ikke kan udbetales til personer, der modtager pension i udlandet. (Dette gælder dog ikke personer, der modtager pension i et andet nordisk land i henhold til den nordiske konvention om social tryghed). Personer, der før denne dato modtog pension i udlandet bevarede dog retten til pensionstillægget.

Efter forordningen omfatter den umiddelbare ret til udbetaling af pension under bosættelse i et andet EF-land også pensionstillægget. For ikke at stille pensionister, der ikke berøres af forordningen, ringere end personer, på hvem forordningens regler finder anvendelse, foreslås det at lempe den gældende begrænsning i retten til at modtage pensionstillægget i udlandet, således at tillægget udbetales under bosættelse i et andet EF-land. Den nævnte begrænsning foreslås derimod bevaret i tilfælde, hvor pensionisten bosætter sig i et land uden for EF-området.

I tilfælde, hvor en af forordningen omfattet person får udbetalt dansk invalidepension eller indtægtsbestemt folkepension (fra det 60. år) under bosættelse i et andet EF-land, skal bosættelsesstatens myndighed efter EF's regler på vedkommende danske myndigheds begæring bistå med tilvejebringelse af oplysninger bl. a. om pensionistens indtægtsforhold. Der vil på denne måde kunne føres kontrol med, at de indtægter, som de nævnte pensionister måtte erhverve i bosættelseslandet, ikke overstiger den grænse hvor pensionstillægget bortfalder. Det må forventes, at det ved aftale med de

øvrige EF-lande vil kunne opnås, at de pågældende landes myndigheder på tilsvarende måde yder bistand med tilvejebringelse af indtægtsoplysninger om pensionister, der ikke omfattes af forordningen.

Der tilsigtes ikke ved forslagene nogen principiel ændring i de gældende regler om, at tildeling, beregning og udbetaling af dansk pension sker ved kommunernes foranstaltning. Det vil således for fremtiden blive de enkelte kommuners socialforvaltningers opgave ved behandling af et pensionsandragende at indhente oplysninger om ansøgerens bopælsperioder i Danmark. Der rejser sig imidlertid det spørgsmål, om det vil være praktisk, at kommunernes socialforvaltninger beregner pensionerne også i de tilfælde, hvor en andrager foruden at have haft bopæl i Danmark (og følgelig at have krav på pension fra Danmark), desuden har krav på en pension fra et af de andre EF-lande. Det foreslås derfor, at de kommunale myndigheders beføjelser på dette område i det nødvendige omfang kan henlægges til en central myndighed.

Til denne centrale myndighed vil desuden kunne henlægges en række andre opgaver af beslægtet art. Det er således forudsat i forordningen og i udkastet til gennemførelsesforordningen, at de enkelte medlemsstater kan udpege „kontaktorganer“ til at varetage en række opgaver i forbindelse med gennemførelsen af forordningens regler. Det anses for hensigtsmæssigt, at den forannævnte centrale myndighed også bliver udpeget til „kontaktorgan“ for så vidt angår spørgsmål i forbindelse med folke-, invalide- og enkepension, sygesikring, ulykkesforsikring og børnetilskud og andre familieydelse. Desuden vil den centrale myndighed kunne fungere som et serviceorgan, der kan bistå borgerne i de ofte ret indviklede forhold, det her vil dreje sig om, f. eks. formidling af pengeoverførelser til og fra udlandet, fremskaffelse af bevisligheder og attestationer, indgivelse af ansøgninger m. m.

De pågældende opgaver og beføjelser agtes henlagt til den sikringsstyrelse, der foreslås oprettet ved § 42 i forslaget til lov om dagpenge ved sygdom og fødsel. Indtil oprettelsen af sikringsstyrelsen foreslås de nævnte beføjelser og opgaver varetaget af direktøren for den offentlige sygesikring.

Direktørens afgørelser skal ifølge lovforslaget kunne indbringes for socialministeren. Hvis det for Folketinget forelagte forslag til lov om den sociale ankestyrelse og de samtidig dermed forelagte forslag til ændringer i de sociale pensionslove bliver gennemført, skal nærværende lovforslag ændres derhen, at direktørens (sikringsstyrelsens) afgørelser skal kunne indbringes for den sociale ankestyrelse.

II.

Spørgsmålet om *deling af ægteparpensionerne* har sin oprindelse bl. a. i overvejelser i kvindekommisionen. Også efter forordningen er det imidlertid en forudsætning, at pensionerne beregnes for hver ægtefælle for sig. Der stilles derfor forslag om at ændre de gældende bestemmelser i folke- og invalidepensionslovene således, at der fremtidig i de tilfælde, hvor to ægtefæller begge er berettiget til pension sker en *fastsættelse (og udbetaling) af pensionen for hver ægtefælle for sig*.

I forbindelse hermed foreslås det, at pensionerne ligeledes beskattes hos hver ægtefælle. Forslag herom vil blive stillet som ændringsforslag til det forslag til ændring af kildeskatteloven, som er fremsat for Folketinget i marts 1972.

Regeringen finder, at forslaget om deling er en så betydningsfuld nydannelse i pensionsreglerne for samgifte pensionister, at forslaget herom vil blive søgt gennemført uanset om Danmark bliver tilsluttet De europæiske Fællesskaber.

„Delingen“ af ydelserne, d. v. s. grundbeløb og tillæg, herunder invaliditetsbeløb og erhvervsudgytighedsbeløb, foretages efter lovforslagene således, at der fastsættes et beløb for ægtefæller, som skal gælde i de tilfælde, hvor der i dag gælder et fælles beløb for ægtepar. Disse beløb er foreslået fastsat til halvdelen af de gældende beløb for ægtepar. Der stilles således ikke forslag om ens ydelser for alle pensionister, samgifte som andre.

For ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til folkepension eller til invalidepension med mellemste eller højeste pensionsstørrelse, og den anden ægtefælle til invalidepension med laveste pensionsstørrelse gælder der i dag et fælles grundbeløb og et fælles invaliditetsbeløb (for invalidepensionistægteparrene), der begge beregnes på særlig måde, jfr. de gældende bestemmelser i invalidepensionslovens § 4, stk. 3, og folkepensionslovens § 16, stk. 1, sidste punktum. Der gælder endvidere for ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til invaliditetsydelse og den anden til invalidepension med laveste pensionsstørrelse et fælles beløb for invaliditetsydelse/invaliditetsbeløb. Også dette beløb beregnes på særlig måde, jfr. invalidepensionslovens § 15, stk. 2, 2. punktum. De særlige beregninger efter de nævnte bestemmelser medfører, at de fælles beløb udgør ca. 166 pct. af beløbet til en enlig pensionist, medens de fælles ægteparbeløb i øvrigt udgør ca. 150 pct. af beløbet til en enlig. Efter forslagene til ændring af invalidepensionsloven og folkepensionsloven vil beløbene til ægtefæller tilsammen — også for de her nævnte grupper af ægtepar — som for alle andre grupper af ægtepar, hvor begge ægtefæller er beret-

tiget til samme art ydelser i henhold til den ene eller begge lovene — udgøre ca. 150 pct. af beløbet til en enlig. Da de fremtidige ydelser for sådanne ægtefæller således sammenlagt vil blive noget lavere end de nuværende fællers ægteparbeløb, foreslås det ved indsættelse af en bestemmelse herom i invalidepensionsloven at yde et særligt tillæg til hver af disse ægtefæller. Ægtefællernes tillæg vil tilsammen udgøre et beløb, der svarer til indtægtsnedgangen som følge af de foreslåede ændringer af reglerne for disse grupper. Antallet af ægtepar, der modtager pension, beregnet efter de særlige regler for helt og halvt grundbeløb, udgør knap 300. Det er således kun en ganske lille persongruppe, der skal have udbetalt tillægget.

Efter de gældende regler i folkepensionsloven og invalidepensionsloven foretages der til brug for beregningen af alle indtægtsregulerede beløb en indtægtsopgørelse. I denne indtægtsopgørelse indgår begge ægtefællers indtægt, og dette gælder, hvad enten de begge eller kun den ene er berettiget til pension. Der gælder dog den undtagelse, at ved indtægtsopgørelsen for en pensionist, hvis ægtefælle ikke er berettiget til pension, medtages ikke den arbejdsindtægt, som den ikke-pensionsberettigede ægtefælle har modtaget, jfr. folkepensionslovens § 5, nr. 2, d., og invalidepensionslovens § 6, nr. 2, d. Disse bestemmelser gælder dog kun ved indtægtsopgørelsen til brug for beregningen af grundbeløbet.

Efter forslagene skal også indtægtsopgørelserne foretages for hver ægtefælle for sig, d. v. s. at alene pensionistens egen indtægt skal lægges til grund for beregningen af den pågældendes pension. Da formueindtægt imidlertid efter kildeskattelovens regler altid henføres til mandens skattepligtige indkomst, må der dog nødvendigvis gælde samme regel efter pensionslovene.

Udover de ovenfor nævnte ændringer af bestemmelserne om størrelsen af ydelserne til personer, hvis ægtefælle også er berettiget til samme ydelsesart (d. v. s. delingen af ydelserne i forhold til de gældende bestemmelser) foreslås der ændringer i de fradragstri beløb.

De gældende fradragstri beløb for enlige foreslås ikke ændret. De fradragstri beløb, som i dag generelt gælder for ægtepar, hvad enten begge ægtefæller eller kun den ene ægtefælle modtager pension, foreslås fremtidigt at skulle gælde for *hver gift pensionist*.

Ved forslagene herom er det taget i betragtning, at i de tilfælde, hvor den overvejende del eller hele indtægten ligger hos den ene ægtefælle — hvilket er er den typiske situation for pensionistægteparrene — vil det kun ved at indrømme et fradrag-

frit beløb af samme størrelse som det beløb, der i dag gælder for ægtepar, være muligt at sikre denne ægtefælle mod en nedgang i pensionen. Den ægtefælle, som modtager indtægten vil efter forslagene beregningsmæssigt blive stillet som nu, medens ægtefællen uden indtægt vil være berettiget til et fradragsfrit beløb, som den pågældende ikke kan udnytte.

Forslagene medfører en forhøjelse af pensionerne for de ægtepar, hvor indtægterne er mere ligeligt fordelt mellem ægtefællerne.

Der ydes efter de gældende regler et ægteskabstillæg til gifte pensionister, hvis ægtefælle ikke er berettiget til pension.

Formålet med ydelsen af tillægget er at yde et bidrag til forsørgelsen af denne ægtefælle, hvis ægteparret, herunder den ikke-pensionsberettigede ægtefælle, ikke har større indtægt. Tillægget indtægtsreguleres således indenfor ret snævre grænser, i fortsættelse af pensionstillægget. Der gælder endvidere det samme fradragsfri beløb for beregningen af pensions- og ægteskabstillæg til en pensionist, hvis ægtefælle ikke er berettiget til pension, som gælder for beregningen af pensionstillægget til ægtepar, hvor begge modtager pension.

Da kun den pensionsberettigedes egen indtægt efter forslagene skal lægges til grund for pensionsberegningen foreslås det, at ægteskabstillægget fremtidigt skal ydes til den ikke-pensionsberettigede ægtefælle, og således, at denne ægtefælles indtægt lægges til grund for beregningen af tillæggets størrelse.

Størrelsen af ægteskabstillægget må — ligesom de øvrige ydelser — bestemmes ud fra *pensionistens* bopælstid i Danmark. Det vil imidlertid kunne forekomme, at der er forskel på længden af de bopælstider, to ægtefæller har haft i Danmark. Hvis ægtefællerne ikke er lige gamle, vil den ældste ægtefælle, på det tidspunkt, hvor han eller hun bliver berettiget til pension, få denne beregnet som pension til en enlig, til hvilken pension der eventuelt skal ydes ægteskabstillæg. På det tidspunkt, hvor også den anden af ægtefællerne bliver berettiget til pension skal pensionen for den ældste ægtefælle omberegnes til pension for ægtefæller; pensionen for den ægtefælle, der sidst bliver berettiget til pension skal også beregnes efter reglerne for ægtefæller. Er den ældste af ægtefællerne berettiget til fuld eller næsten fuld pension, medens den anden ægtefælle kun er berettiget til en delpension (fordi den pågældende har haft en kort bopælstid i Danmark) vil der da kunne fremkomme en nedgang i ægtefællernes samlede ydelser. Det foreslås at hjemle adgang for socialministeren til at fastsætte regler om beregning af pen-

sionen i disse tilfælde, som formodentlig ikke vil være særligt hyppigt forekommende. Principielt må ægteskabstillægget imidlertid bortfalde på det tidspunkt, hvor den ægtefælle, der hidtil har modtaget tillægget, selv bliver berettiget til pension, uanset størrelsen af den (del-)pension, denne ægtefælle bliver berettiget til. Det foreslås dog, at give denne ægtefælle ret til som minimum at modtage en delpension af samme størrelse som det ægteskabstillæg, der blev ydet ham umiddelbart forud for tillæggesen af pension.

Udgifterne ved forslagene.

Ved Danmarks indtræden i EF må der forventes at ville fremkomme ansøgning om pension fra borgere fra EF-området, der i kraft af tidligere beskæftigelse i Danmark nu umiddelbart i henhold til forordningen har ret til pension. (Tilsvarende vil danske statsborgere kunne have ret til pension i henhold til lovgivningen i andre EF-stater på grundlag af tidligere beskæftigelse der). Der findes ingen oplysninger, der gør det muligt at skønne over, i hvilket omfang der skal ydes pension i sådanne tilfælde, men det forekommer sandsynligt, at udgifterne vil være meget små i forhold til de samlede pensionsudgifter.

Hvis vandring af arbejdskraft mellem Danmark og de øvrige EF-lande efterhånden vil få større praktisk betydning, vil der også opstå udgiftsmæssige påvirkninger på pensionsudgifterne, men disse vil være såvel i opadgående som nedadgående retning. Stigende udgifter vil fremkomme, fordi arbejdstagere (og selvstændige erhvervsdrivende) fra EF-området bliver berettigede til dansk pension, medens udgiftsnedgang vil fremkomme, fordi der ikke skal udbetales fuld pension til danske, der har haft kortere bopælstid her i landet end krævet for fuld pension. Heller ikke for disse fremtidige udgifter er det muligt at give et begrundet skøn over nettoeffekten bortset fra, at eventuelle merudgifter først vil fremkomme, efterhånden som den vandrede arbejdskraft når pensionsalderen.

Udgiften ved *deling af ægteparpensionen* anslås til omkring 200 mill. kr. på årsbasis. Af merudgiften vedrører ca. 2/3, eller omkring 135 mill. kr., delingen af pensionstillægget, medens resten af merudgiften skyldes deling af grundbeløbet.

Ændringen skal træde i kraft pr. 1. januar 1973. Den totale merudgift anslås således til ca. 50 mill. kr. i 1972-73 og ca. 200 mill. kr. i 1973-74. Som følge af stigningen i antallet af ældre anslås merudgiften i

årene 1974-75 og 1975-76 til henholdsvis ca. 205 mill. kr. og 210 mill. kr.

Statens merudgifter skønnes herefter at blive ca. 40 mill. kr. i 1972-73, ca. 170 mill. kr. i 1973-74, ca. 205 mill. kr. i 1974-75 og ca. 209 mill. kr. i 1975-76.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1 (§ 1).

Ved forslaget til § 1, stk. 1, opretholdes de gældende krav om indfødsret og bopæl her i riget som betingelser for retten til pension. Disse krav vil ikke kunne gøres gældende overfor personer, der i henhold til forordning nr. 1408/71 har krav på ligebehandling med danske statsborgere. Derimod vil statsborgere fra andre lande fortsat være udelukket fra adgangen til den statsfinansierede folkepension, jfr. dog forslaget til § 1, stk. 7, og bemærkningerne hertil. Der vil stadig være mulighed for ved *overenskomst* at indrømme statsborgere fra andre lande ligestilling med danske statsborgere, jfr. forslaget til § 1, stk. 6.

Den ligebehandling, som i medfør af EF-direktiver skal sikres selvstændige erhvervsdrivende, der har ret til at etablere sig i en anden EF-stat end hjemstaten, vil blive gennemført ved udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen i § 5 i lovforslaget om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, som giver ministeren adgang til at fravige indfødsret- og bopælskrav.

Bestemmelsen i § 1, stk. 2, svarer til, at visse former for beskæftigelse m. v. i dansk interesse i udlandet, samt forhyring md dansk skib, efter den gældende lov sidestilles med bopæl her i riget, jfr. bestemmelserne herom i lovens § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 2.

De personer, der er omfattet af forordningen, har i henhold til denne ret til at modtage pension, såfremt de blot er bosat indenfor EF-området. For at sikre en tilsvarende ret for personer som ikke er omfattet af forordningen, foreslås det ved § 1, stk. 4, at hjemle adgang for socialministeren til at fastsætte en lignende ret for den nævnte persongruppe.

Herudover vil danske statsborgere efter forslaget til § 1, stk. 3, kunne modtage en allerede tillagt pension, uanset hvor de har bopæl. Forslaget svarer omtrentligt til den gældende regel i folkepensionslovens § 1, stk. 4, 1. pkt., men knytter retten til den betingelse, at den pågældende modtager fuld pension, jfr. herved også forslaget til § 1 a, stk. 2. I medfør af ligebehandlingsprincippet vil også statsborgere fra andre EF-lande være berettiget hertil, jfr. endvidere forslaget til § 1, stk. 6.

Den gældende adgang for socialministeren til at dispensere fra bopælskravet i enkelte tilfælde foreslås lempet under hensyn til den vide adgang til at modtage pension i udlandet, der i øvrigt vil gælde, jfr. forslaget til § 1, stk. 5.

Retten til at modtage pension efter § 1, stk. 3, 5 og 6 vil kun være af betydning ved bosættelse udenfor EF-området.

Efter § 1, stk. 7, kan socialministeren fravige indfødsretskravet i stk. 1, nr. 1, for så vidt angår ægtefæller til personer, der har ret til at optjene dansk pension, således at også disse vil kunne blive berettigede til pension på grundlag af bopælperioder i Danmark. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 1 a).

Forslaget indeholder de principielle bestemmelser for det nye pensionssystem, hvorefter pensionens størrelse bestemmes af bopælstidens længde, jfr. de almindelige bemærkninger.

Fuld pension (for personer over 67 år, det fulde grundbeløb uden indtægtsregulering, og for andre fuldt grundbeløb, evt. nedsat som følge af indtægtsreguleringen) skal kunne erhverves *dels* ved bopæl i Danmark i 40 år efter det fyldte 15. år og inden det fyldte 67. år, *dels* ved bopæl i Danmark i 10 år efter det fyldte 15. år og inden det fyldte 67. år, men herunder *mindst* 5 år umiddelbart forud for det fyldte 67. år.

Er betingelserne for at opnå fuld pension ikke opfyldt, skal der i stedet ydes en *delpension* som (bortset fra evt. indtægtsregulering) udgør 1/40 af den fulde pension for hvert år, den pågældende har haft bopæl i Danmark.

Ved bopælstid under 1 år ydes ikke pension, jfr. forslaget til § 1, stk. 1, nr. 3. Formålet er at undgå udbetaling af helt ubetydelige pensioner; en hertil svarende regel findes i forordningen.

Reglen i § 1 a, stk. 2, skal ikke finde anvendelse på pensioner, der ydes for tiden før det fyldte 67. år. Sådanne pensioner beregnes i overensstemmelse med reglen i § 1 a, stk. 1, idet der dog efter § 1 a, stk. 5, skal ske godskrivning af årene fra pensioneringstidspunktet og til det fyldte 67. år. Herved sikres det, at de pågældende — ligesom invalidepensionister og enkepensionister — bliver stillet, som om de havde bopæl i Danmark i dette tidsrum. Foreligger der ikke ret til fuld pension, fordi den faktiske bopælstid efter det fyldte 15. år + den godskrevne bopælstid ikke udgør 40 år eller derover, vil der kunne ydes fuld pension fra det fyldte 67. år, såfremt den pågældende på dette tidspunkt opfylder betingelserne herfor efter § 1 a, stk. 2.

Reglen i § 1 a, stk. 3, indeholder en undtagelse fra hovedreglen, hvorefter pensionen skal beregnes på grundlag af bopælstiden for hver pensionist. Forslaget må ses på baggrund af forslaget i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af enkepensionsloven om, at enkepension skal kunne beregnes på grundlag af den afdødes bopælstid, hvis denne overstiger enkens egen bopælstid, jfr. også de almindelige bemærkninger.

§ 1 a, stk. 6 tager sigte på de tilfælde, hvor den ægtefælle, der sidst bliver berettiget til pension, har haft så kort en bopælstid, at delpensionen bliver mindre end ægteskabstillægget. Der henvises endvidere til bemærkningerne til forslaget til § 11.

Til nr. 3 (§ 2, stk. 2).

Bestemmelsen foreslås ophævet som led i delingen af de nuværende ægteparpensioner.

Til nr. 4 (§ 3).

I forslaget til § 3, stk. 1, fastslås hovedreglen, at personer over 67 år er berettiget til grundbeløb uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold. Ændringen i forhold til den gældende lov er redaktionel.

Forslaget til § 3, stk. 2, indeholder hovedbestemmelsen om deling af den nuværende fælles pension for ægtepar, hvor begge ægtefæller er berettiget til pension. Der vil fortsat skulle gælde et grundbeløb for enlige pensionister og gifte pensionister, hvis ægtefælle ikke er berettiget til pension, og et andet grundbeløb for gifte pensionister, hvis ægtefælle er pensionsberettiget.

Ændringerne i § 3, stk. 3, sidste led, er en konsekvens af delingen af pensionen til ægtepar samt af forslaget til § 1 a, om indførelse af et delpensionssystem. Det bemærkes endvidere, at det nødvendige statistiske grundlag for fastsættelsen af mindstebeløbet efter den gældende bestemmelse ikke mere kan fremskaffes, da der ikke længere gælder noget forsørgerbegreb i skattelovgivningen. Beløbene er derfor angivet direkte i loven og pristalsreguleres efter lovens almindelige bestemmelser herom. Samtlige de love og vedtægter m. v., som er nævnt i § 3, stk. 3, nr. 1, forventes at være ændret indenfor kortere tid, således at samtlige tjenestemandspensionister m. fl. vil være berettiget til folkepensionens fulde grundbeløb.

§ 3, stk. 4 og 5, svarer til de gældende regler, alene med redaktionelle ændringer.

Efter den gældende regel i folkepensionslovens § 3, stk. 6, skal kommunalbestyrelsen drage omsorg for, at pensionen beregnes efter de regler, der gælder for ægtepar, når en folkepensionists ægtefælle opnår

den alder, der berettiger til folkepension. Denne regel foreslås ophævet under hensyn til, at der ikke længere skal ydes ægtefæller en fælles pension.

Forslaget til § 3, stk. 6, svarer til den gældende regel i § 3, stk. 7. Ændringen er nødvendiggjort af delingen af pensionen til ægtepar. Efter forslaget vil den længstlevende blive stillet som idag.

(§ 4).

Som nævnt i de almindelige bemærkninger foreslås de fradragsfri beløb, som idag gælder for ægtepar, hvad enten begge ægtefæller eller kun den ene ægtefælle modtager pension, fremtidigt at skulle gælde for hver gift pensionist.

Det generelle og de specielle fradragsfri beløb skal, ligesom grundbeløbet og tillæggene, nedsættes i forhold til bopælstiden.

Forslaget til § 4, stk. 2, svarer til den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2.

Den gældende regel i lovens § 4, stk. 4, bestemmer, at folkepensionen falder bort, når den bliver mindre end 1/6 af grundbeløbet. Denne grænse foreslås i § 4, stk. 3, nedsat til 1/40 som følge af, at der skal kunne ydes pension i forhold til en bopælstid i Danmark på 1 år, svarende til, hvad der gælder efter forordningen. (En indskrænkning af retten i henhold til loven ville derfor stille personer, der er omfattet af forordningen bedre end andre).

(§ 5).

Forslaget til en ændret affattelse af § 5 om indtægtsopgørelsen til brug ved beregning af pensioner er dels nødvendiggjort af den fremtidige adgang til samtidig at modtage pension i henhold til flere landes lovgivninger, dels af den delte pensionsberegning for ægtefæller.

Af sidstnævnte grund foreslås det således, at ordene i § 5, nr. 1, a: „eller den med ham samlevende ægtefælle“ udgår. Herefter skal alene pensionistens egen indtægt lægges til grund. En undtagelse herfra må dog gøres for formueindtægter, der, ligesom efter skattelovgivningen, altid må henføres til manden.

I henhold til art. 12, stk. 2, i forordning nr. 1408/71 kan en pension, der ydes i henhold til lovgivningen i en EF-stat, ikke nedsættes som følge af, at den berettigede modtager en tilsvarende pension — der er beregnet i overensstemmelse med forordningens regler herom — i henhold til lovgivningen i en anden EF-stat. Af ordensmæssige grunde foreslås det at gentage denne regel i folkepensionsloven, jfr. forslaget til § 5, nr. 1, a.

F. t. l. vedr. folkepension.

Forslaget til § 5, nr. 1, b., c., d. og e., svarer til de gældende regler.

§ 5, nr. 2, svarer til de gældende regler i § 5, nr. 2, b. og c., med de ændringer i de fradragsfri beløb, der følger af delingen.

Som følge af, at kun den pensionberettigedes egne indtægter — og ikke som i dag tillige ægtefællens — skal tages i betragtning ved beregningen af pensionen, er den nugældende bestemmelse i lovens § 5, nr. 2, d., foreslået ophævet.

Forslaget til § 5, nr. 3, svarer til den gældende bestemmelse.

Forslaget til § 5, nr. 4, er en følge af forslaget til § 1 a, stk. 1.

(§ 6).

Forslaget er et led i delingen og en følge af forslaget til § 1 a, stk. 1.

(§ 7).

Forslaget medfører alene, at ægtefællens forhold fremtidig ikke skal tages i betragtning.

(§ 7a).

Forslaget til § 7a, stk. 1, er en følge af delingen af ægteparpensionerne. Ved forslaget sikres det, at ægtefællernes samlede pension når den ene ægtefælle er fyldt 67 år ikke som følge af reglerne om indtægtsregulering vil kunne nedsættes under grundbeløbet for en enig, ligesom idag.

Om forslaget til § 7a, stk. 2, henvises til de almindelige bemærkninger.

(§ 8).

Det må anses for at være i overensstemmelse med det foreslåede princip om beregning af pensionen for hver pensionsberettiget ægtefælle for sig, at også ventetillægget beregnes for hver ægtefælle for sig. Det foreslås derfor at ophæve de gældende regler om beregning af ventetillæg for ægtepar, hvorefter der ved afgørelsen af retten til ventetillæg regnes med den ældste ægtefælles alder på det tidspunkt, da ægtefællerne eller en af disse begyndte at modtage folkepension. Forslaget vil i nogle tilfælde betyde en indskrænkning i retten til ventetillæg, fordi den yngste af ægtefællerne ikke vil kunne opnå ventetillæg på grundlag af udsættelse af begæringen om folkepension fra den ældste af ægtefællerne.

Der vil ikke kunne ydes ventetillæg til kvinder, gift med pensionister, som udsætter begæringen om pension til det 67. år, da der i denne periode kan ydes ægteskabstillæg.

I § 1, nr. 15, (§ 39, stk. 3) i lovforslaget er der stillet forslag til sikring af ret til *fortsat* at modtage ventetillægget efter de gældende regler.

Også ventetillægget må nedsættes forholdsmæssigt, såfremt der ikke foreligger ret til fuld pension. (§ 9).

Forslaget er et led i delingen af ægteparpensionerne.

(§ 10).

Forslaget til § 10, stk. 2-3, medfører, at også pensionstillægget skal beregnes for hver ægtefælle for sig, på grundlag af den pågældende ægtefælles egen indtægt.

Tillægget og indtægten må — som andre ydelser m. v. — nedsættes i forhold til bopælstiden.

Der henvises for så vidt angår forslaget til § 10, stk. 3, om adgang til at modtage pensionstillægget i udlandet, til de almindelige bemærkninger.

§ 10, stk. 4, svarer til den gældende bestemmelse i § 10, stk. 5.

(§ 11).

Ved forslaget overføres ægteskabstillægget til den ægtefælle, som ikke selv er berettiget til pension, og det muliggøres herved, at denne ægtefælles indtægt lægges til grund ved beregningen af tillæggets størrelse.

Der vil dog efter forslaget være den forbindelse mellem den pensionsberettigede ægtefælles ret til pension og ægteskabstillægget, at tillægget nedsættes i samme forhold som selve pensionen på grundlag af *pensionistens* bopælstid. Ægteskabstillægget foreslås at bortfalde for personer, der er fyldt 67 år og berettiget til folkepension; forslaget herom skyldes, at den pension, den pågældende opnår, som følge af indførelsen af delpensionen vil kunne være lavere end ægteskabstillægget. Til gengæld sikres der de pågældende en delpension af mindst samme størrelse som det hidtil udbetalte ægteskabstillæg, jfr. forslaget til § 1 a, stk. 6, og de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 6 (§§ 16-17).

De nugældende bestemmelser i §§ 16-17 indeholder regler for beregningen m. v. af pension til ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til folkepension og den anden til invalidepension. Disse bestemmelser er overflødige som følge af, at der ikke længere skal ydes fælles ægteparbeløb.

Til nr. 7 (§ 19, stk. 2)

Forslaget er redaktionelt.

Til nr. 8 (§ 20, stk. 2).

Som nævnt i de almindelige bemærkninger er der ved EF udarbejdet et udkast til en forordning, der

skal afløse forordning nr. 4/1958 („Gennemførelsesforordningen“). I henhold til art. 45 i dette udkast skal der efter de nærmere regler i bestemmelsen udbetales forskud på pension. Dette forskud kan undertiden kræves tilbage.

Efter den gældende bestemmelse i § 20, stk. 2, i folkepensionsloven kan tilbagebetaling kun kræves, for så vidt den pågældende har fremført åbenbart urigtige oplysninger om sine forhold. Af ordensmæssige grunde foreslås det derfor at udvide adgangen til at kræve tilbagebetaling.

De regler, socialministeren efter forslaget kan fastsætte om undladelse af tilbagebetaling, tænkes først og fremmest at skulle sikre opretholdelse af den gældende praksis for tilbagebetaling af forskud i tilfælde, der ikke berøres af Fællesskabernes regler. Det vil imidlertid være praktisk på et senere tidspunkt, når det nævnte forslag til en ny gennemførelsesforordning er blevet vedtaget, at tage spørgsmålet op på ny, ligesom der under anvendelsen af fællesskabernes regler vil kunne vise sig behov for supplerende regler.

Til nr. 9 (§ 21, stk. 2-3).

Ændringen af § 21, stk. 2, er en følge af den adgang til at modtage pension under bosættelse i en anden EF-stat, der er hjemlet i forordningen.

Det samme gælder ændringerne i forslaget til § 21, stk. 3, om flytning. Der ændres ikke i de gældende regler om flytning inden for Danmark.

Til nr. 10 (§ 26, stk. 6).

Forslaget er en følge af adgangen efter forordningen til samtidig at modtage (del-)pensioner fra flere ande.

Under hensyn til, at der for tiden overvejes ændringer i de gældende regler om betaling for ophold på særforsorgsinstitutioner m. v. må det anses for mest formålstjentligt på indeværende tidspunkt, at socialministeren får hjemmel til at fastsætte de fornødne regler.

Til nr. 11 (§ 36 a).

Forslaget skyldes, at der efter den omhandlede bestemmelse i forordningen skal ske reduktion i pensionerne, såfremt det samlede pensionsbeløb, arbejdstageren er berettiget til efter beregningerne i henhold til forordningen, overstiger det beløb, som den pågældende kunne have opnået, hvis hele hans forsikringstid havde været tilbagelagt efter lovgivningen i det land, der har de gunstigste regler for ham. I de tilfælde, hvor der således sker reduktion i den danske pension må også den danske pension kunne pristalsreguleres efter de sædvanlige regler, og bestemmelsen muliggør dette.

Til nr. 12 (§ 37, stk. 1).

Forslaget er redaktionelt.

Til nr. 13 (§ 37, stk. 4)

Forslaget er en følge af forslaget til en ændret af-fattelse af § 3, stk. 3.

Til nr. 14 (§ 38 a).

Der henvises om forslaget til § 38 a, stk. 1, til de almindelige bemærkninger.

De bestemmelser, hvortil der henvises i § 38 a, stk. 2, vedrører kommunernes beføjelser til henholdsvis at tillægge folkepension til personer under 67 år, og til at yde personlige tillæg. Da der ved udøvelsen af disse beføjelser er tale om bedømmelse af pensionistens personlige forhold, skønnes det ikke rimeligt at henlægge beføjelserne til den centrale myndighed.

Også under hensyn til, at der endnu kun foreligger et udkast til en forordning („gennemførelsesforordningen“) med nærmere regler for gennemførelsen af reglerne i forordning nr. 1408/71 foreslås der i § 38 a, stk. 3) givet socialministeren en generel bemyndigelse. Der tænkes her på forskrifter af administrativt-praktisk karakter.

Til nr. 15 (§ 39, stk. 2-4).

Forslaget til ændring af § 39, stk. 2, indeholder udelukkende en deling af de ventetillæg, som ydes i henhold til før 1. april 1960 gældende regler.

Forslaget til § 39, stk. 3, vedrører ventetillæg, som ydes efter regler, der har været gældende fra 1. april 1960. Udover delingen af de her omhandlede ventetillæg til ægtepar foreslås det at sikre ret til ventetillæg efter de nugældende regler (bortset fra delingen) for personer, der ved lovens ikrafttræden har opsat begæring om pension. I øvrige tilfælde kan ventetillæg ydes efter reglerne i forslaget til § 8.

Til § 2.

Lovforslaget foreslås at træde i kraft ved Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber, uanset at forordning nr. 1408/71 først vil gælde for Danmark fra 1. april 1973. Af hensyn til sammenhængen mellem de foreslåede ændringer og de samtidigt foreslåede ændringer i skattelovgivningen må loven gælde fra den 1. januar.

Til § 3.

Ved forslaget opretholdes adgangen for personer, der har fået tillagt pension inden lovens ikrafttræden, til at bevare denne uden hensyn til bopælstidens længde.

Til § 4.

Forslaget til stk. 1-2 tager sigte på at yde pension uden hensyn til bopælstidens længde til personer, som må formodes at have særlig forventning om at kunne få tillagt fuld pension efter kun 1 års forudgående bopæl her i riget, som det kræves efter de gældende regler, d. v. s. personer, som ved lovens ikrafttræden er oppe i årene.

Det er taget i betragtning, at der ved forslaget til § 1 a, stk. 2, i folkepensionsloven, hjemles adgang til fuld pension for personer, der har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år efter det fyldte 15. år, herunder mindst 5 år umiddelbart forud for det fyldte 67. år. Da dette krav ikke vil kunne opfyldes af alle, foreslås kravet til bopælstiden nedsat i forhold til de pågældendes alder på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det er endvidere skønnet rimeligt at indrømme personer, der er bosat i udlandet ved lovens ikrafttræden, en vis tid til at overveje, om de vil vende hjem for at kunne modtage pension, der ikke er beregnet efter bopælstidens længde (fuld pension). Denne betænkningstid vil efter forslaget udgøre fra over 2 år til under 3 år, afhængigt af, på hvilket tidspunkt af året den pågældende er født.

Der foreslås i alle tilfælde (jfr. dog nedenfor) at skulle gælde et krav om, at den pågældende har haft fast bopæl i (mindst) det sidste år forud for begæringens indgivelse, svarende til det gældende krav. Dette krav foreslås dog ikke at skulle gælde personer, der har modtaget folkepension inden udrejsen.

Personer, der har fået tillagt folkepension inden lovens ikrafttræden og personer, der får tillagt pension efter reglerne i stk. 1-3, vil efter forslaget til stk. 4 ikke være omfattet af den regel, der ved nærværende lovforslag foreslås at skulle gælde som folkepensionslovens § 1, stk. 3. Disse pensionister vil derimod have ret til at modtage den tillagte pension ved bosættelse i udlandet, såfremt de pågældende på tidspunktet for fraflytningen til udlandet er fyldt 67 år og har haft fast bopæl her i riget i de sidste 10 år forud for det fyldte 67. år. Dette krav svarer til det gældende krav i folkepensionslovens § 1, stk. 4, 1. pkt.

Til § 5.

Forslaget skyldes, at loven om offentlig sygesikring af 9. juni 1971 først træder i kraft den 1. april 1973. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende formulering.

Gældende formulering.

§ 1. Retten til pension er betinget af, at modtageren

- 1) har dansk indfødsret eller er gift med eller senest har været gift med en mand med dansk indfødsret,
- 2) har fast bopæl her i riget,
- 3) i det sidste år forud for begæringens indgivelse har haft fast bopæl her i riget, hvormed ligestilles ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab eller i øvrigt som beskæftiget i dansk interesse eller med henblik på uddannelse.

Stk. 2. Med bopæl her i riget sidestilles forhyring med dansk skib.

Stk. 3. I overensstemmelse med regler i overenskomster med andre stater kan socialministeren fastsætte bestemmelser, hvorved reglerne i stk. 1 og 4, 1. pkt. fraviges.

Stk. 4. Reglen i stk. 1, nr. 2, gælder dog ikke for personer med dansk indfødsret, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet, såfremt de pågældende på tidspunktet for fraflytningen til udlandet er fyldt 67 år og har haft fast bopæl her i riget i de sidste 10 år forud for det fyldte 67. år. I øvrigt kan socialministeren, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, for personer, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet.

Stk. 5. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan socialministeren gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 3.

Forslaget.

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Retten til pension er betinget af, at modtageren

- 1) har dansk indfødsret eller er gift med eller senest har været gift med en mand med dansk indfødsret,
- 2) har fast bopæl her i riget,
- 3) har haft bopæl her i riget i mindst 1 år efter det fyldte 15. år.

Stk. 2. Med bopæl her i riget sidestilles forhyring med dansk skib. Ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1, nr. 3, og i § 1 a, sidestilles med bopæl her i riget ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab eller i øvrigt som beskæftiget i dansk interesse eller med henblik på uddannelse.

Stk. 3. Reglen i stk. 1, nr. 2, gælder ikke for personer med dansk indfødsret, der er berettiget til fuld pension, og som efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af reglen i stk. 1, nr. 2, for personer med dansk indfødsret og fast bopæl i et andet land, der er medlem af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 5. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan socialministeren gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, for personer, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet.

*Gældende formulering.**Forslaget.*

Stk. 6. I overensstemmelse med regler i overenskomster med andre stater kan socialministeren fastsætte bestemmelser, hvorved reglerne i stk. 1 og stk. 3, fraviges.

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af reglen i stk. 1, nr. 1, for ægtefæller til personer, der kan opnå pension.

2. Efter § 1 indsættes:

„§ 1 a. Retten til fuld pension er betinget af, at modtageren har haft fast bopæl her i riget i mindst 40 år efter det fyldte 15. år. Ved kortere bopælstid ydes pension efter forholdet mellem den pågældendes bopælstid og 40 år.

Stk. 2. Fuld pension ydes tillige til personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år efter det fyldte 15. år, herunder mindst 5 år umiddelbart forud for det fyldte 67. år.

Stk. 3. For en enke eller enkemand, som ved ægtefællens død samlevede med denne og var fyldt 45 år, eller som har modtaget pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., lægges den afdøde ægtefælles bopælstid til grund, hvis den overstiger den pågældendes egen bopælstid. For enker, der ikke modtager enkepension ved det fyldte 62. år og for enkemænd er retten efter 1. pkt. betinget af, at ægteskabet er indgået før en af ægtefællernes fyldte 57. år og har varet i mindst 5 år. Retten efter dette stykke ophører ved indgåelse af nyt ægteskab.

Stk. 4. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 medregnes bopælstid efter det fyldte 67. år ikke. Ved beregningen af bopælstiden sammenlægges eventuelle flere bopælsperioder, og den samlede bopælstid nedsættes til det nærmeste hele antal år.

Stk. 5. For personer, der får tillagt pension med virkning for tiden inden det fyldte 67. år lægges til bopælstiden efter stk. 1 tiden fra tillæggelsen af pension til den pågældendes fyldte 67. år. Reglerne i stk. 2 finder ikke anvendelse på disse personer.

Stk. 6. Modtager en person ægteskabstillæg i henhold til § 11 eller i henhold til lov om invalidepension m. v. på det tidspunkt, da han bliver berettiget til pension, kan

*Gældende formulering.***§ 2.**

Stk. 2. Retten til pension i de i stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte tilfælde er for en gift person, hvis ægtefælle oppebærer folkepension, betinget af, at ægtefællernes pension beregnes efter reglerne for personer under 67 år.

§ 3. Folkepension udbetales med følgende grundbeløb, jfr. dog §§ 4 og 37: til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension, 13.728 kr. årlig, til andre 9.108 kr. årlig.

Stk. 2. Fra 1. april 1970 udbetales folkepensionens grundbeløb til personer, der er fyldt 67 år, uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold.

Stk. 3. Reglen i stk. 2 gælder dog ikke:

- 1) Personer, der oppebærer pension fra staten, folkeskolen, folkekirken, en kommune, en stats- eller kommunegaranteret pensionsordning eller fra koncessionerede telefonselskaber og private jernbaneselskaber, såfremt pensionen ydes i henhold til før 1. juli 1969 gældende lov eller vedtægt m. v.
- 2) Personer, der ved afgang fra tjenesten har adgang til sådan pension.
- 3) Personer, der har adgang til at opnå en sådan pension efter deres nuværende eller tidligere ægtefælle.

De af dette stykke omfattende personer har fra det fyldte 67. år uden hensyn til deres økonomiske forhold ret til folkepensionens mindstebeløb, der for ægtepar, når begge ægtefæller opfylder betingelserne for at opnå folkepension, udgør 10 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for forsørgere, således som den senest er beregnet af

Forslaget.

pensionen ikke nedsættes efter reglerne i stk. 1 til et beløb, der er mindre end det senest før pensioneringen udbetalte ægteskabstillæg."

3. § 2, stk. 2, ophæves.

4. §§ 3 — 11 affattes således:

„§ 3. Folkepensionens grundbeløb udbetales til personer, der er fyldt 67 år, uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold. For personer under 67 år, og for personer, der er omfattet af stk. 3, beregnes pensionen efter reglerne i §§ 4-7.

Stk. 2. Folkepensionens grundbeløb udgør, jfr. § 37, 9.108 kr., dog 6.864 kr., såfremt modtagerens ægtefælle modtager pension i henhold til denne lov eller i henhold til lov om invalidepension m. v. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes beløbene i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Stk. 3. Reglen i stk. 1, 1. pkt., gælder dog ikke:

- 1) Personer, der modtager pension fra staten, folkeskolen, folkekirken, en kommune, en stats- eller kommunegaranteret pensionsordning eller fra koncessionerede telefonselskaber og private jernbaneselskaber, såfremt pensionen ydes i henhold til før 1. juli 1969 gældende lov eller vedtægt m. v.
- 2) Personer, der ved afgang fra tjenesten har adgang til sådan pension.
- 3) Personer, der har adgang til at opnå en sådan pension efter deres nuværende eller tidligere ægtefælle.

De af dette stykke omfattede personer har fra det fyldte 67. år uden hensyn til deres økonomiske forhold ret til folkepensionens mindstebeløb, der, jfr. § 37, udgør 2.340 kr. årligt, dog 1.752 kr. årligt, såfremt modtagerens ægtefælle modtager pension i henhold til denne lov. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld

Gældende formulering.

Danmarks Statistik. For enlige samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne, udgør mindstebeløbet 2/3 af beløbet for ægtepar. De anførte beløb beregnes efter reglen i § 37, stk. 4.

Stk. 4. Når ganske særlige forhold foreligger for en gruppe personer, der omfattes af bestemmelserne i stk. 3, kan socialministeren bestemme, at de pågældende har adgang til folkepension i medfør af stk. 2.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte regler, der begrænser eller ophæver retten til folkepension i medfør af stk. 2 for personer, der modtager en understøttelse af offentlige midler på grundlag af tjeneste i ikke-pensionsberettigende stilling.

Stk. 6. Når en folkepensionists ægtefælle opnår den alder, der berettiger til folkepension, drager kommunalbestyrelsen omsorg for, at den ægteparret tilkommende pension fastsættes efter de for ægtepar gældende regler, jfr. dog § 2, stk. 2.

Stk. 7. Afgår en med sin ægtefælle samlevende pensionist ved døden, og har begge ægtefæller oppebåret pension, har den efterlevende ægtefælle ret til at oppebære ægteparrets pension i 3 måneder fra udgangen af den måned, hvori dødsfaldet fandt sted.

Indtægts- og pensionsberetningen.

§ 4. Retten til at oppebære folkepension med de fulde grundbeløb efter § 3, stk. 1, er betinget af, at vedkommendes indtægt, beregnet efter reglerne i § 5, ikke overstiger følgende beløb, jfr. § 37: for ægtepar 9.300 kr. og for enlige 4.600 kr.

Stk. 2. For hver 100 kr. indtægten overstiger de i stk. 1 omhandlede fradragsfri beløb, fradrages 60 kr. i pensionens grundbeløb og ventetillæg.

Stk. 3. (Ophævet ved lov nr. 351 af 18. juni 1969).

Stk. 4. Folkepensionen falder bort, når den bliver mindre end 1/6 af grundbeløbet.

§ 5. Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til § 4, beregnes efter følgende regler:

Forslaget.

pension, nedsættes beløbet i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Stk. 4. Når ganske særlige forhold foreligger for en gruppe personer, der omfattes af bestemmelserne i stk. 3, kan socialministeren bestemme, at de pågældende har adgang til folkepension i medfør af stk. 1, 1. pkt.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte regler, der begrænser eller ophæver retten til folkepension i medfør af stk. 1, 1. pkt., for personer, der modtager en understøttelse af offentlige midler på grundlag af tjeneste i ikke-pensionsberettigende stilling.

Stk. 6. Afgår en med sin ægtefælle samlevende pensionist ved døden, og har begge ægtefæller modtaget pension, beregnes den længstlevendes pension i 3 måneder fra udgangen af den måned, hvori dødsfaldet fandt sted, efter reglerne for ægtefæller, og den længstlevende har ret til den afdødes pension i samme tidsrum.

Indtægts- og pensionsberegningen.

§ 4. Retten til at modtage folkepension med det fulde grundbeløb efter § 3, stk. 2, er betinget af, at vedkommendes indtægt, beregnet efter reglerne i § 5, ikke overstiger følgende beløb, jfr. § 37: 4.600 kr., dog 9.300 kr., såfremt pensionisten er gift. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes beløbet i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Stk. 2. For hver 100 kr., indtægten overstiger det i stk. 1 omhandlede fradragsfri beløb, fradrages 60 kr. i pensionens grundbeløb og ventetillæg.

Stk. 3. Folkepensionen falder bort, når den bliver mindre end 1/40 af grundbeløbet.

§ 5. Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til § 4, beregnes efter følgende regler:

Gældende formulering.

1) a. Indtægter, som pensionisten, eller den med ham samlevende ægtefælle har oppebåret i det foregående kalenderår, medregnes, når indtægten hidrører fra personligt arbejde, pension, besiddelse af formue, ejendom, livrente el. lign. Til indtægten henregnes også vedvarende privat eller offentlig understøttelse. Til indtægten henregnes ikke folkepension, ydelser i henhold til lov om invalidepension m. v., pension i henhold til kapitel I i lov om pension og hjælp til enker m. fl. eller børnetilskud i henhold til den særlige lovgivning herom.

b. Ved opgørelsen af indtægten fradrages driftsomkostninger, d. v. s. de udgifter, som er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten.

c. Underholdsbidrag til børn medregnes kun med det beløb, hvormed bidraget overstiger det for en fader gældende normalbidrag.

d. (Ophævet ved lov nr. 351 af 18. juni 1969).

e. For så vidt den pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste, skal den første pensionsberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skønnes i stand til at opnå på egnen.

f. Ved opgørelse af indtægten ses der bort fra fradrag i statspension i henhold til §§ 2 og 3 i lov nr. 81 af 21. marts 1959 samt fradrag i henhold til kapitel 9 i lov om tjenestemandspension. Det samme gælder tilsvarende fradrag, der med hjemmel i lov eller vedtægt foretages i anden pension fra staten eller i pension fra folkeskolen, folkekirken,

Forslaget.

1) a. Indtægter, som pensionisten har modtaget i det foregående kalenderår, medregnes, når indtægten hidrører fra personligt arbejde, pension, livrente eller lignende. Indtægt ved besiddelse af formue eller ejendom, herunder indtægt, fra hvilken der er bortset i henhold til § 27 i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat), medregnes, såfremt indtægten ved beskattningen er henført til pensionisten. Til indtægten henregnes også vedvarende privat eller offentlig understøttelse. Til indtægten henregnes ikke folkepension, ydelser i henhold til lov om invalidepension m. v., pension i henhold til kapitel I i lov om pension og hjælp til enker m. fl., børnetilskud i henhold til den særlige lovgivning herom eller pension ydet i henhold til lovgivningen i en medlemsstat i De europæiske Fællesskaber og beregnet i overensstemmelse med artiklerne 46, 50 og 51 i forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

b. Ved opgørelsen af indtægten fradrages driftsomkostninger, d. v. s. de udgifter, som er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten.

c. Underholdsbidrag til børn medregnes kun med det beløb, hvormed bidraget overstiger det for en fader gældende normalbidrag.

d. For så vidt den pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste, skal den første pensionsberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skønnes i stand til at opnå på egnen.

e. Ved opgørelse af indtægten ses der bort fra fradrag i statspension i henhold til §§ 2 og 3 i lov nr. 81 af 21. marts 1959 samt fradrag i henhold til kapitel 9 i lov om tjenestemandspension. Det samme gælder tilsvarende fradrag, der med hjemmel i lov eller vedtægt foretages i anden pension fra staten eller i pension fra folkeskolen, folkekirken,

Gældende formulering.

en kommune, en stats- eller kommunegaranteret pensionsordning eller fra koncessionerede telefonselskaber og private jernbaneselskaber.

2) a. (Ophævet ved lov nr. 351 af 18. juni 1969).

b. Såfremt en pensionist eller den med ham samlevende ægtefælle oppebærer livrente, pension med løbende udbetalinger eller anden indtægt, der kan sidestilles hermed, ses der ved beregningen bort fra 40 pct., dog mindst fra de første 5.500 kr. af denne indtægt, jfr. § 37. Af den i § 3, stk. 3, nævnte pension kan der dog for enlige kun bortses fra 1.260 kr. og for andre kun fra 2.020 kr., jfr. § 37. Når ganske særlige forhold foreligger, kan socialministeren fravige bestemmelsen i foranstående punktum.

c. Såfremt en pensionist har indtægt ved personligt arbejde, eller han eller den med ham samlevende ægtefælle i øvrigt har indtægt af anden art end formueindtægt og indtægt som anført under litra b, ses der heraf bort fra 1.260 kr. for enlige og 2.150 kr. for andre, jfr. § 37.

d. Såfremt kun den ene af to samlevende ægtefæller er berettiget til pension, medregnes den ikke-pensionsberettigede ægtefælles indtægt ved personligt arbejde ikke ved opgørelsen af indtægten.

3) Af den således beregnede indtægt i hele kroner bortkastes det beløb, som bliver tilovers, når indkomsten deles med 100.

§ 6. Såfremt en person eller den med denne samlevende ægtefælle oppebærer pension som nævnt i § 3, stk. 3, bliver der i folkepensionen, således som denne beregnes efter foranstående regler, yderligere at fradrage 20 pct. af det beløb, hvormed pensionen fra staten m. v. overstiger 2.390 kr. for enlige og 3.410 kr. for andre, jfr. § 37. Når ganske særlige forhold foreligger, kan socialministeren fravige denne bestemmelse.

Forslaget.

en kommune, en stats- eller kommunegaranteret pensionsordning eller fra koncessionerede telefonselskaber og private jernbaneselskaber.

2) a. Såfremt en pensionist modtager livrente, pension med løbende udbetalinger eller anden indtægt, der kan sidestilles hermed, ses der ved beregningen bort fra 40 pct., dog mindst fra de første 5.500 kr. af denne indtægt, jfr. § 37. Af den i § 3, stk. 3, nævnte pension kan der dog kun bortses fra følgende beløb, jfr. § 37: 1.260 kr., dog 2.020 kr., såfremt pensionisten er gift. Når ganske særlige forhold foreligger, kan socialministeren fravige bestemmelsen i foranstående punktum.

b. Såfremt en pensionist har indtægt ved personligt arbejde, eller han i øvrigt har indtægt af anden art end formueindtægt og indtægt som anført under litra a, ses der heraf bort fra følgende beløb, jfr. § 37: 1.260 kr., dog 2.150 kr., såfremt pensionisten er gift.

3) Af den således beregnede indtægt i hele kroner bortkastes det beløb, som bliver tilovers, når indkomsten deles med 100.

4) Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes indtægten i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

§ 6. Såfremt en person eller den med denne samlevende ægtefælle modtager pension som nævnt i § 3, stk. 3, bliver der i folkepensionen, således som denne beregnes efter foranstående regler, yderligere at fradrage 20 pct. af det beløb, hvormed pensionen fra staten m. v. overstiger følgende beløb, jfr. § 37: 2.390 kr., dog 3.410 kr., såfremt pensionisten er gift. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes fradraget i pensionen i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Gældende formulering.

§ 7. Såfremt den pågældende eller dennes ægtefælle med den pågældendes vidende og vilje i løbet af de sidste 10 år ved handlinger til fordel for børn eller andre har betaget sig midler til sit underhold, eller såfremt hans økonomiske stilling er forringet ved hans uordentlige eller ødsle levned, ydes der kun den pågældende den pension, som han ville have kunnet opnå, hvis han ikke havde forringet sine kår på nævnte måde. Ved anvendelsen af de foranstående regler bortses fra, hvad den pågældende har forbrugt til sine børns opdragelse og undervisning.

Tillæg.

§ 8. Ved opsættelse af begæring om folkepension i henhold til § 3, stk. 1, ud over de i § 2 nævnte aldersgrænser ydes et tillæg til folkepensionen. For enlige regnes der herved den alder, som den pågældende havde, da han begyndte at oppebære folkepension, og for ægtefæller med den ældste ægtefælles alder, da ægteparret eller en af ægtefællerne begyndte at oppebære folkepension. Tillæggene ydes efter følgende regler og med følgende beløb, jfr. § 37:

Forslaget.

Når ganske særlige forhold foreligger, kan socialministeren fravige bestemmelsen i 1. punktum.

§ 7. Såfremt den pågældende i løbet af de sidste 10 år ved handlinger til fordel for børn eller andre har betaget sig midler til sit underhold, eller såfremt hans økonomiske stilling er forringet ved hans uordentlige eller ødsle levned, ydes der kun den pågældende den pension, som han ville have kunnet opnå, hvis han ikke havde forringet sine kår på nævnte måde. Ved anvendelsen af de foranstående regler bortses fra, hvad den pågældende har forbrugt til sine børns opdragelse og undervisning.

§ 7 a. Ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 4-7 kan grundbeløbet for en person, hvis ægtefælle modtager pension i henhold til § 3, stk. 1, 1. pkt., ikke nedsættes under et beløb, der svarer til forskellen mellem de i § 3, stk. 2, nævnte beløb. Opfylder ægtefællen over 67 år ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes minimumsbeløbet i samme forhold som det, hvori ægtefællens pension er nedsat i henhold til § 1 a, stk. 1.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om beregning af pension, hvor anvendelsen af reglerne i § 1 a, stk. 1, vil føre til nedgang i ægtefællernes samlede ydelser; i henhold til denne lov eller lov om invalidepension m. v., på det tidspunkt, hvor begge ægtefæller bliver berettiget til pension.

Tillæg.

§ 8. Ved opsættelse af begæring om folkepension i henhold til § 3, stk. 1, ud over de i § 2 nævnte aldersgrænser ydes et ventetillæg til folkepensionen. Tillægget ydes med følgende beløb, jfr. § 37:

	Arlig kr.
Ved opsættelse til det fyldte	
70. år	612
72. år. og derefter	888
Ved enlige kvinders opsættelse til det fyldte	
65. år	204
67. år	432

Gældende formulering.

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension:

Ved opsættelse til den ældste ægtefælles fyldte

70. år 900

72. år og derefter 1.380

Til enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne:

Ved opsættelse til det fyldte

70. år 612

72. år og derefter 888

Til enlige kvinder:

Ved opsættelse til det fyldte

65. år 204

67. år 432

Stk. 2. Afgår en med sin ægtefælle samlevende folkepensionist ved døden, beregnes tillægget efter den alder, den ældste af ægtefællerne havde, da ægteparret eller en af ægtefællerne begyndte at oppebære folkepension, for så vidt den efterlevende ved ægtefællens død i øvrigt opfylder betingelserne for at oppebære folkepension. Tilsvarende regel gælder, når ægtefællernes samliv ophæves af grunde, de ikke selv er herre over.

§ 9. Til personer, der modtager pension i henhold til § 3, stk. 1, og som inden 1. april 1971 er fyldt 80 år, ydes et alderstillæg på 8,25 pct. af det udbetalte grundbeløb. Når alene den ene af topensionsberettigede ægtefæller er fyldt 80 år, nedsættes tillægget til 4/5, såfremt den anden ægtefælle oppebærer invalidepension i henhold til § 3, stk. 4, i lov om invalidepension m. v., og til 2/3 i andre tilfælde. Tillægget, der afrundes til det nærmeste med 12 delelige kronebeløb, udbetales månedsvis sammen med pensionen.

§ 10. Som tillæg til pensionen ydes et beløb, derr for ægtepar, når begge ægtefæller opfylder betingelserne for at opnå pension, udgør 3.876 kr. og for andre udgør 1.968 kr., jfr. § 37, samt for hver pensionist et beløb svarende til det årlige bidrag for et medlem i gruppe A i den stedlige sygekasse.

Forslaget.

Stk. 2. Hvis samlevende ægtefæller begge er berettigede til ventetillæg, nedsættes tillægget med 25 pct. Tillægget afrundes til det nærmeste med 12 delelige kronebeløb.

Stk. 3. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes tillægget i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

§ 9. Til personer, der modtager pension i henhold til § 3, stk. 1, og som er fyldt 80 år før 1. april 1971, ydes et alderstillæg på 8,25 pct. af det udbetalte grundbeløb, dog 11 pct. såfremt modtagerens ægtefælle modtager folkepension uden samtidig at modtage alderstillæg, eller invalidepension i henhold til lov om invalidepension m. v. Tillægget, der afrundes til det nærmeste med 12 delelige kronebeløb, udbetales månedsvis sammen med pensionen.

§ 10. Som tillæg til pensionen ydes et beløb, jfr. § 37, på 1.968 kr., dog 1.944 kr., såfremt modtagerens ægtefælle modtager pension i henhold til denne lov eller i henhold til § 3, stk. 2-3, i lov om invalidepension m. v., samt et beløb svarende til det årlige bidrag for et medlem i gruppe A i den

Gældende formulering.

Stk. 2. (Ophævet ved lov nr. 94 af 31. marts 1967).

Stk. 3. Retten til at oppebære pensionstillægget med dets fulde beløb er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt beregnet efter reglerne i § 5, nr. 1, ikke overstiger følgende beløb, jfr. § 37: for ægtepar 2.200 kr. og for enlige 1.500 kr. For hver 100 kr. indtægten overstiger de i l. punktum omhandlede fradragsfri beløb, fradrages 60 kr. i pensionstillægget.

Stk. 4. Pensionstillægget udbetales ikke til en pensionist, der i medfør af § 1, stk. 4, oppebærer pension i udlandet.

Stk. 5. Ved beregningen af pensionstillægget finder bestemmelsen i § 7 tilsvarende anvendelse.

§ 11. Til en person, der oppebærer folkepension i henhold til § 3, stk. 1, og samlever med sin ægtefælle, uden at denne oppebærer folkepension, invalidepension eller invaliditetsydelse, udbetales der et ægteskabstillæg på 1.032 kr. årlig, jfr. § 37.

Stk. 2. For hver 100 kr. indtægten overstiger den indtægt, hvor pensionstillægget bortfalder, fradrages 60 kr. i ægteskabstillægget.

Forslaget.

stedlige sygekasse. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes tillægget i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1.

Stk. 2. Retten til at modtage pensionstillægget med dets fulde beløb er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt beregnet efter reglerne i § 5, nr. 1 og 4, ikke overstiger følgende beløb, jfr. § 37: 1.500 kr., dog 2.200 kr., såfremt pensionisten er gift. Opfylder pensionisten ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes de nævnte beløb i samme forhold som nævnt i § 1 a, stk. 1. For hver 100 kr. indtægten overstiger dette beløb, fradrages 60 kr. i pensionstillægget.

Stk. 3. Pensionstillægget udbetales ikke til en pensionist, der i medfør af § 1, stk. 3 eller 5, modtager pension i udlandet.

Stk. 4. Ved beregningen af pensionstillægget finder bestemmelsen i § 7 tilsvarende anvendelse.

§ 11. Der ydes et ægteskabstillæg på 1.032 kr. årlig, jfr. § 37, til en person, hvis ægtefælle modtager pension i henhold til § 3, stk. 1. Retten hertil er betinget af, at ægtefællerne lever sammen samt af, at den pågældende ikke selv modtager folkepension, invalidepension eller invaliditetsydelse i henhold til lov om invalidepension m. v. Ægteskabstillægget bortfalder ved det fyldte 67. år, såfremt den pågældende da opfylder betingelserne for at få folkepension. Opfylder den pensionsberettigede ægtefælle ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes tillægget i samme forhold som det, hvori pensionen er nedsat i henhold til § 1 a, stk. 1.

Stk. 2. Retten til at modtage ægteskabstillægget med det fulde beløb er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt beregnet efter reglerne i § 5, nr. 1, ikke overstiger 2.200 kr., jfr. § 37. Opfylder den pensionsbe-

Gældende formulering.

Kap. III.

Særlige regler om folkepensionister, der oppebærer bistanstillæg, plejetillæg eller invaliditetstillæg eller er gift med invalidepensionister.

§ 16. Til ægtepar, hvoraf den ene ægtefælle oppebærer folkepension i medfør af § 3, stk. 1, og den anden pension i henhold til § 3, stk. 2 eller 3, i lov om invalidepension m. v., udgør det samlede grundbeløb det i § 3, stk. 1, i nærværende lov anførte beløb for ægtepar. Oppebæres invalidepensionen i henhold til § 3, stk. 4, i lov om invalidepension m. v., udgør grundbeløbet 11.388 kr. årlig, jfr. §§ 17 og 37.

Stk. 2. Er en person, der er fyldt 67 år, gift med en invalidepensionist, beregnes pensionens grundbeløb fra 1. april 1970 for hver ægtefælle for sig derved, at det for en enlig folkepensionist i § 3, stk. 1, eller stk. 3, fastsatte grundbeløb eller mindstebeløb sammenlægges med invalidepensionistens grundbeløb, beregnet for en enlig efter § 6 i lov om invalidepension m. v. Det samlede grundbeløb kan dog ikke overstige de i stk. 1 nævnte beløb.

§ 17. Ved beregningen af pension til de i § 16, stk. 1, nævnte ægtepar anvendes bestemmelserne i §§ 4-7 samt følgende regler:

- 1) Fradrag i medfør af § 4, stk. 2, foretages tillige i eventuelle invaliditetstillæg.
- 2) Er den ene eller begge ægtefæller berettiget til invaliditetstillæg, kan pensionen med invaliditetstillægget ikke nedsættes

Forslaget.

rettigede ægtefælle ikke betingelserne efter § 1 a for at få fuld pension, nedsættes beløbet og indtægten i samme forhold som det, hvori pensionen er nedsat i henhold til § 1 a, stk. 1. For hver 100 kr., indtægten overstiger dette beløb, fradrages 60 kr. i ægteskabstillægget.

Stk. 3. Ægteskabstillæg udbetales ikke, såfremt pensionisten i medfør af § 1, stk. 3 eller 5, modtager pension i udlandet.

Stk. 4. Ved beregningen af ægteskabstillægget finder bestemmelsen i § 7 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Ægteskabstillæg ydes uanset om den pågældende opfylder betingelserne i § 1, stk. 1.“

5. I overskriften til kapitel III udgår ordene „eller er gift med invalidepensionister“.

6. §§ 16-17 ophæves.

Gældende formulering.

under 1/3 af grundbeløbet for henholdsvis en enlig og for et ægtepar.

- 3) Af indtægt ved personligt arbejde ses der yderligere bort fra 5.180 kr., jfr. § 37.
- 4) Såfremt en ægtefælle, der ikke er fyldt 67 år, i henhold til ulykkesforsikringsloven eller anden dertil svarende lov, dansk eller fremmed, i anledning af invaliditet har fået tilkendt (tillagt) erstatning for en nedsættelse af erhvervsevnen af over 20 pct., fradrages i pensionen 20 pct. af det beløb, hvormed ulykkesforsikringsrenten eller, hvis erstatningen er kapitaliseret, den livrente, der i statsanstalten for livsforsikring er eller kunne være indkøbt for kapitalbeløbet på det tidspunkt, da det blev udredet, overstiger 3.410 kr., jfr. § 37. Såfremt en tilstået erstatning måtte være forbrugt helt eller delvis før 1. oktober 1933, kan kommunalbestyrelsen efter omstændighederne undlade at bringe foranstående regel om yderligere fradrag til anvendelse.

§ 19. Begæringer om folkepension afgøres af kommunalbestyrelsen. Til brug ved undersøgelsen skal der uden betaling meddeles udskrifter eller attester af rets- og øvrighedsprotokoller, kirkebøger og deslige samt ydes bistand af øvrigheden. Kommunalbestyrelsen er berettiget til at forlange optaget retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018 for at søge tilvejebragt manglende oplysninger til brug ved afgørelsen.

Stk. 2. Pension kan ikke ydes for noget tidsrum, der ligger forud for begæringen eller det tidligere tidspunkt, fra hvilket der foretages de i § 5, stk. 1, nr. 1, litra f., nævnte fradrag. Såfremt en kvinde, der bliver enke, indgiver begæring senest 1 måned efter mandens død, udbetales pension dog med virkning fra dødsfaldet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen giver snarest ansøgeren underretning om afgørelsen.

§ 20. Når begæring om folkepension er indgivet, kan kommunalbestyrelsen, hvis den skønner, at der er overvejende sandsynlighed for, at afgørelsen vil falde ud til, at pension tilstås den pågældende, bevilge ham

Forslaget.

Stk. 1 uændret.

7. I § 19, stk. 2, ændres „§ 5, stk. 1, nr. 1, litra f.“ til: „§ 5, nr. 1, litra e.“

Stk. 3 uændret.

Stk. 1 uændret.

Gældende formulering.

forskud inden for pensionens grænser for tiden mellem begæringens indgivelse og sagens endelige afgørelse.

Stk. 2. Viser det sig, at den pågældende ikke er berettiget til pension eller til en pension så stor som det ydede forskud, opføres beløbet eller det overskydende beløb som en ham ydet hjælp i henhold til lov om offentlig forsorg afsnit II uden pligt til tilbagebetaling. Beløbet vil dog være at tilbagebetale, for så vidt han har fremført åbenbart urigtige oplysninger om sine i betragtning kommende forhold.

§ 21. Pensionen udbetales månedsvis forud af opholdskommunen. Socialministeren kan fastsætte særlige regler om udbetalingen af folkepensionens mindstebeløb til personer, der oppebærer pension fra det offentlige.

Stk. 2. Såfremt pension udbetales til en person, der flytter til udlandet, jfr. § 1, stk. 3 og 4, henføres den til den kommune, der umiddelbart inden flytningen var opholdskommune for modtageren. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler for udbetalingen.

Stk. 3. Flytter en pensionist til en anden kommune, må han angående fortsat udbetaling henvende sig til kommunalbestyrelsen i denne kommune. Til brug ved afgørelsen modtager kommunalbestyrelsen sagsakterne fra kommunalbestyrelsen i den tidligere opholdskommune.

§ 26. Får en pensionist ophold på en institution, der er anerkendt i henhold til §§ 70 og 74 i lov om offentlig forsorg, udbetales pensionen til ham i 6 måneder ud over indlæggelsesmåneden, jfr. dog § 22, stk. 1. Pensionen bortfalder for den resterende del af opholdstiden. Ved fornyet ophold på de nævnte institutioner udbetales der dog kun pension, indtil den samlede opholdstid ud over indlæggelsesmånederne er 6 måneder regnet fra 1½ år forud for indlæggelsen.

Stk. 2. Bistandstillæg og plejetillæg bortfalder med udgangen af den måned, der følger efter indlæggelsesmåneden.

Forslaget.

§ 20, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Viser det sig, at den pågældende ikke er berettiget til pension eller til en pension så stor som det ydede forskud kan beløbet eller det overskydende beløb kræves tilbage. Kommunalbestyrelsen underretter modtageren herom ved ydelsen af forskuddet. Tilbagebetaling kan dog undlades efter regler, der fastsættes af socialministeren. Beløbet opføres da som hjælp ydet i henhold til lov om offentlig forsorg afsnit II.“

§ 21, stk. 2-3, affattes således:

„*Stk. 2.* Pensionen for personer, bosat i udlandet, henføres til den kommune, hvor den pågældende sidst har haft fast bopæl. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler for udbetalingen.

Stk. 3. Det påhviler en pensionist at give kommunalbestyrelsen underretning om flytning. Ved flytning til en anden kommune i Danmark må pensionisten dog henvende sig til kommunalbestyrelsen i denne kommune angående fortsat udbetaling. Til brug ved afgørelsen modtager kommunalbestyrelsen sagsakterne fra kommunalbestyrelsen i den tidligere opholdskommune.“

Stk. 1-5 uændret.

Gældende formulering.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om, hvorledes der skal forholdes med pensionen, når pensionisten har ophold i kontrolleret familiepleje under tilsyn af en af de i stk. 1 omhandlede institutioner.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse ved straffafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger i henhold til dom. Den tid, i hvilken den pågældende har været underkastet vare-tægtsfængsel, fragår i ovennævnte tidsrum.

Stk. 5. Reglen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse under pensionistens indlæggelse på almindeligt sygehus o. lign.

Stk. 6. Socialministeren fastsætter regler om, hvorledes der skal forholdes med pensionen, når pensionisten optages på andre end de i stk. 1 nævnte institutioner, godkendt i henhold til lov om offentlig forsorg, hvor der ikke er fastsat en takstmæssig betaling for opholdet.

§ 37. Reguleringspristallet for januar og juli måneder benyttes ved dyrtidsreguleringer af pensionens grundbeløb i henhold til § 3, stk. 1, og § 16, stk. 1, de tillæg, der er fastsat i § 8, stk. 1, § 10, stk. 1, og § 11, stk. 1, og de indtægtsbeløb m. v., der er fastsat i § 4, stk. 1, § 5, nr. 2, litra b og c, § 6, § 10, stk. 3, samt § 17, nr. 3 og 4. De nævnte beløb forhøjes eller nedsættes med 3 pct. for hver fulde 3 points' udsving i reguleringspristallet ud over 100 og med 2 pct. for hver fulde 2 points' i udsving i reguleringspristallet under 100. Eventuelle overskydende points henstår til næste regulering. Beløbene efter § 4, stk. 1, § 5, nr. 2, litra b, 1. punktum, samt § 10, stk. 3, 1. punktum, afrundes herefter

Forslaget.

10. § 26, stk. 6, affattes således:

„*Stk. 6.* Socialministeren fastsætter regler om, hvorledes der skal forholdes med pension ydet i henhold til lovgivningen i et andet land, samt om, hvorledes der skal forholdes med pensionen, når pensionisten optages på andre end de i stk. 1 nævnte institutioner, godkendt i henhold til lov om offentlig forsorg, hvor der ikke er fastsat en takstmæssig betaling for opholdet.“

11. Efter § 36 indsættes:

„**§ 36a.** Pensioner, der er omfattet af reglerne i artikel 46, stk. 3, i forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, omberegnes umiddelbart efter den nedsættelse, der er omhandlet i bestemmelsen, til en dertil svarende pension ved reguleringspristal 100.“

12. § 37, stk. 1, affattes således:

„Reguleringspristallet for januar og juli måneder benyttes ved dyrtidsreguleringer af pensionens grundbeløb i henhold til § 3, stk. 2, de i § 36 a omhandlede pensioner, de tillæg, der er fastsat i § 8, § 10, stk. 1, og § 11, stk. 1, de mindstebeløb, der er fastsat i § 3, stk. 3, og de indtægtsbeløb m. v., der er fastsat i § 4, stk. 1, § 5, nr. 2, litra a og b, § 6, § 10, stk. 2, samt § 11, stk. 2. De nævnte beløb forhøjes eller nedsættes med 3 pct. for hver fulde 3 points' udsving i reguleringspristallet ud over 100 og med 2 pct. for hver fulde 2 points' udsving i reguleringspristallet under 100. Eventuelle overskydende points henstår til næste regulering. Beløbene

Gældende formulering.

til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100. Beløbene efter § 5, nr. 2, litra b, 2. punktum, og litra c, § 6 samt § 17, nr. 3 og 4, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 10, og de øvrige beløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 12.

Stk. 2. Inden henholdsvis 10. marts og 10. september bekendtgør socialministeren de forandringer, som i henhold hertil finder sted i ovennævnte beløb.

Stk. 3. De således bekendtgjorte beløb har gyldighed fra henholdsvis 1. april og 1. oktober.

Stk. 4. Ved forhøjelser eller nedsættelser af folkepensionens mindstebeløb afrundes beløbet for ægtepar, der begge opfylder betingelserne for at opnå folkepension, til nærmeste med 60 delelige beløb i kroner og beløbet for andre herefter til nærmeste med 12 delelige beløb i kroner.

Stk. 5. Inden 10. marts bekendtgør socialministeren de forandringer, som finder sted i henhold til stk. 4.

Stk. 6. De således bekendtgjorte beløb har gyldighed fra 1. april.

§ 39. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne eller Grønland, træder i kraft den 1. april 1966.

Forslaget.

efter § 4, stk. 1, § 5, nr. 2, litra a, 1. pkt., § 10, stk. 2, 1. pkt., samt § 11, stk. 2, 1. pkt., afrundes herefter til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100. Beløbene efter § 5, nr. 2, litra a, 2. pkt., og litra b samt § 6, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 10, og de øvrige beløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 12.

Stk. 2 og 3 uændret.

13. § 37, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 uændret.

14. Efter § 38 indsættes:

„§ 38a. Socialministeren kan til direktøren for den offentlige sygesikring henlægge de beføjelser, som efter denne lov tilkommer de kommunale myndigheder, for så vidt angår pensioner, der skal ydes i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 3, i forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. Direktørens afgørelser kan indbringes for socialministeren.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på afgørelser i henhold til § 2, stk. 3, og § 13, stk. 1.

Stk. 3. Socialministeren kan i øvrigt fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for anvendelse af De europæiske Fællesskabers forordninger om social sikkerhed for arbejdstagere m. v.“

Gældende formulering.

Stk. 2. Personer, der efter reglerne i lov om folkeforsikring, jfr. bekendtgørelse nr. 228 af 12. september 1957, inden den 1. april 1960 har oppebåret tillæg til folkepensionen på grund af opsættelse af begæring om folkepension (ventetillæg), eller som, såfremt begæring om pension var fremsat inden 1. april 1960, ville have haft ret til at oppebære sådant tillæg, bevarer retten hertil. Tillæggene ydes med følgende beløb, jfr. dog stk. 3:

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension:

Til personer, der efter det tidspunkt, da den ældste ægtefælle var berettiget til aldersrente eller pension, har opsat begæringen i 2 år	300
i 5 år eller derover	612

Arlig kr.

Til enlige samt ægtepar, når kun den ene opfylder betingelserne for at opnå pension:

Til personer, der efter det tidspunkt, da de var berettiget til aldersrente eller pension, har opsat begæringen i 2 år, enlige kvinder dog til det 67. år	204
i 5 år eller derover, enlige kvinder dog til det 70. år	432

Stk. 3. Beløbene i stk. 2 reguleres efter reglerne i § 37 og afrundes til nærmeste med 12 delelige beløb i kroner.

Forslaget.

15. § 39, stk. 2-3, ophæves og i stedet indsættes:

„Stk. 2. Personer, der efter reglerne i lov om folkeforsikring, jfr. bekendtgørelse nr. 228 af 12. september 1957, inden 1. april 1960 har oppebåret tillæg til folkepensionen på grund af opsættelse af begæring af folkepension (ventetillæg) eller som, såfremt begæring om pension var fremsat inden 1. april 1950, ville have haft ret til at oppebære sådant tillæg, bevarer retten hertil. Tillæggene ydes med følgende beløb, jfr. dog stk. 4:

Når samlevende ægtefæller begge opfylder betingelserne for at opnå pension, til hver ægtefælle:

Til personer, der efter det tidspunkt, da den ældste ægtefælle var berettiget til aldersrente eller pension, har opsat begæringen i 2 år	156
i 5 år eller derover	312

Arlig kr.

Til enlige samt personer, hvis ægtefælle ikke opfylder betingelserne for at opnå pension:

Til personer, der efter det tidspunkt, da de var berettiget til aldersrente eller pension, har opsat begæringen i 2 år, enlige kvinder dog til det 67. år	204
i 5 år eller derover, enlige kvinder dog til det 70. år	432

Stk. 3. Til personer, der i henhold til de efter 1. april 1960 gældende regler har modtaget tillæg til folkepensionen på grund af opsættelse af begæring om folkepension (ventetillæg), ydes tillæg med følgende beløb, jfr. dog stk. 4:

Til hver af ægtefællerne, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension: Ved opsættelse til den ældste ægtefælles fyldte	
70. år	456
72. år og derefter	696

Arlig kr

Til enlige samt personer, hvis ægtefælle ikke opfylder betingelserne for at opnå pension:

Ved opsættelse til det fyldte

*Gældende formulering.**Forslaget.*

	Artlig kr.
70. år	612
72. år og derefter	888
Til enlige kvinder:	
Ved opsættelse til det fyldte	
65. år	204
67. år	432

Efter samme regler og med samme beløbydes tillæg til personer, der den 31. december 1972 har opsat begæring om pension. For enlige regnes herved med den alder, som den pågældende havde, da han begyndte at modtage folkepension, og for ægtepar med den ældste ægtefælles alder da ægtefællerne eller en af dem begyndte at modtage folkepension.

Stk. 4. Beløbene i stk. 2 og 3 reguleres efter reglerne i § 37 og afrundes til nærmeste med 12 delelige beløb i kroner.“